

A PRELIMINARY CRITICAL EDITION OF SEFER YEZIRA

ITHAMAR GRUENWALD

INTRODUCTION

I

As the title emphatically indicates, the following text and critical apparatus should by no means be considered a final and definitive edition of the *Sefer Yezira*, the Hebrew "Book of Creation". Although *Sefer Yezira* is one of the most frequently published works of Jewish esoteric lore, there is no authoritative text available to those who want to study the book. To make a long story short, there are at least three main recensions of the book, and except for one recension¹ all the printed texts are defective.² The present edition has no intention of solving the riddles of the *Sefer Yezira*, especially the question, which of the three recensions is the more original; its only aim is to provide a provisional critical edition of the text. But it is hoped that inspite of the stated self-imposed limitations it will prove useful as a base from which scholars may advance with more ease and security in their future study of *Sefer Yezira*, its text and meaning.

The main textual problems which the *Sefer Yezira* presents are: (i) As there are at least three recensions of the book, what is the relationship between them and which of the three is the closest to the original? (ii) What is the correct text of each of the three recensions? To these must be added a further question of a more technical nature: (iii) What can be done in order to do justice to all the three recensions without, however, unnecessarily complicating the critical edition of the text?

After a close study of the three texts, the following conclusion has been

¹ The so-called Se'adian recension. See below. There are, of course, some old commentaries to the book found in MSS which have been published by such scholars as G. Scholem and G. Vajda, but the fact still remains that there is no decent edition of the whole book available. [Meanwhile Dr. I. Weinstock showed me proofs of his forthcoming article "Towards a Clarification of the Text of *Sefer Yezirah*" [Hebrew]. Dr. Weinstock presents a critical edition of the first chapter of *S.Y.*]

² The *Sefer Yezira* "nach den sämtlichen Rezensionen möglichst kritisch redigierter und vokalizierter Text" by Lazarus Goldschmidt, Frankfurt am Main 1894 (Darmstadt, Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1969) — is no exception to the rule.

Sefer Yezira

reached: The three recensions differ from each other mainly in the length of the text and in the inner organization of the material. The differences of reading between the three recensions are not as many as is generally assumed. There are of course some important variants, but they are not so numerous as to require the printing of three different texts. The solution which the writer has worked out will be discussed below, but first a word must be said about the three recensions.

The three extant recensions are: a long one, a short one, and the so-called Se'adian recension:

1. The so-called Se'adian recension, which became known to us through the commentary of Se'adia Ga'on (882–942).³ The commentary was probably finished in 931. This recension is shorter than the long recension and longer than the short one.

2. The short recension. It was, as far as is known, first used in the commentary of Dunash b. Tamim, who lived in North Africa (end of the ninth century — after 958).⁴ Dunash b. Tamim already knew Se'adia's commentary.

3. The long recension. This text was the basis for many commentaries, the first and most important of which was written by Shabbatai Donnolo who lived in Italy in the tenth century C.E. (913 – after 982).⁵

Since, again, the three recensions differ one from the other mainly in their length, it was decided to give the long recension as the basis for the present edition, but to print two separate critical apparatuses, one for the long recension (including the Se'adian recension) and one for the short. Only in such cases where differences in reading between the long recension and the short one are more substantial than single words or phrases⁶ two parallel texts were printed: (n) (in brackets) — the long one, and (p) — the short one. All the necessary information concerning the recensions and the text of the manuscripts are given in supplementary notes to each of the paragraphs. In this way, it is hoped, a clear view may be gained as to the differences between the two main

³ The authoritative commentary of Se'adia Ga'on is the one published by M. Lambert (Paris 1891) from Ms. Oxford 1533. Some of the printed editions contain a commentary falsely attributed to Se'adia Ga'on but which is from a later hand.

⁴ His commentary to *Sefer Yezira* was published from Ms. Oxford 2250 by M. Grossberg, London 1902. Fragments of the Arabic text of the commentary were published by G. Vajda in *REJ* CXIII (1954), pp. 38 ff.; CXXII (1963), pp. 149 ff.

⁵ The commentary was published by D. Castelli, Firenze 1880; and is to be found also in some of the regular printed editions. It is generally known by either of the two names חכמיון הכהני or חכמיון.

⁶ It will be noted that these particular changes found in the short recension are also almost always documented at least in one of the manuscripts of the long recension. Special attention should, however, be paid to those readings in the *variae lectiones* of the short-recension manuscripts marked by ... meaning *omnia*.

recensions, without complicating and thwarting the immediate approach to the text.

Further reasons for choosing the long recension as the basis for the present edition are:—

1. The oldest manuscript,⁷ and also the best of all,⁸ in our possession is that of the long recension.

2. The long recension provides the most comprehensive lexical data of the *Sefer Yezira*. The initial purpose of this edition was to suggest a reliable text of the *Sefer Yezira* which could be used in a concordance to the book. This concordance is required for the work presently done by the Academy of the Hebrew Language in Jerusalem which is engaged in preparing a historical dictionary of the Hebrew language. The writer is collaborating in this project, preparing the texts from Jewish esoteric literature up to the year 1000 C.E. for the purpose of utilizing their linguistic data in the Dictionary. In the first stage of the work separate concordances are prepared for each text. The basis for the concordances is always the best manuscript available.^{8a} In the case of *Sefer Yezira* Ms. Vatican 299 (8) turned out to be not only the best but also the oldest manuscript extant. It contains the long recension.

II

In preparing this edition of the *Sefer Yezira*, over a hundred manuscripts, most of which of a date preceding the *editio princeps* of the book (Mantua 1562), have been examined.⁹ Out of these only fifteen have been found to be whole and to contain a more or less acceptable text. The others were either badly preserved or contained only parts of the *Sefer Yezira*, or else their text appeared to be faulty. To these manuscripts the two recensions of the *editio princeps* have been added,¹⁰ together with the so-called Se'adian recension and the Geniza fragment of the same recension (without Se'adia Ga'on's commentary) found at the University Library in Cambridge.¹¹ Thus seventeen

⁷ See below, Section II.

⁸ The manuscript in question — Vatican 299 — deserves the special study of a linguist. It seems to contain some old forms, and generally preserves a "Palestinian" tradition of writing. The manuscript was beautifully written by a professional scribe, and is almost free of errors.

^{8a} The editorial board of the Dictionary has worked out special criteria which determine the choice of the MSS.

⁹ Microfilms of these manuscripts are found in the Microfilm Institute of the National and University Library in Jerusalem. My sincere gratitude is here expressed to the librarians of the Institute whose help and patience never failed.

¹⁰ In that edition the short version is printed along with several commentaries, whereas the long recension is added as an appendix without any commentary.

¹¹ This long fragment — T.-S. 32/5 — was published by A. M. Habermann in *Sitai* X (1947), pp. 241 ff. New photostats of the fragment have been consulted for this edition.

manuscripts and the two printed texts of the first edition have been collated for the present critical edition.

As far as the writer knows, no such work has been carried out before. There is, however, much left to be done before a full scale and definitive edition of the *Sefer Yezira* can be published. First of all the so-called "rejected" manuscripts also have to be consulted not only in order to fill up the critical apparatus, but also in order to trace more accurately the development of the manuscript-stems and of the text itself. Furthermore, a close examination of the texts of the *Sefer Yezira* found in the manuscripts of the various commentaries of the book is also indispensable. But as the various commentators in the middle ages used to tamper with the text of the book, introducing minor or major changes in the text and its order, the reliability of these texts still deserves a special study.

On the other hand, it is sometimes difficult to break the vicious circle in which the student of the text finds himself: in order to test the reliability of a certain manuscript one has to know first what the standard and authoritative text is; this, however, cannot be decided without first consulting also the manuscripts which later on could prove to be faulty. A statistical count of readings cannot, of course, establish the norm. As far as the writer can judge, the manuscripts selected for this edition include all the significant *variae lectiones* found also in the so-called rejected manuscripts, but are clear of irrelevant idiosyncrasies.

The manuscripts chosen for this edition fall into three groups:

1. The Long Recension

(a) Vatican (Cat. Assemani) 299 (8), foll. 66a–71b. Vellum. This part of the whole codex is very old, and my friend Dr. M. Beit-Arie from the National and University Library in Jerusalem, who saw the original in Rome, inclines to date it in the tenth century C.E.¹²

(b) Oxford Bodleian Library (Cat. Neubauer) 1531 (8), foll. 95b–103b. Vellum. German rabbinic writing, of the twelfth or thirteenth century.

(c) British Museum (Cat. Margoliouth) 752 (5), foll. 79a–81a. Vellum. Franco-German square writing, probably of the fourteenth century. Although this manuscript is generally full of mistakes and corrupt readings, this text of the *Sefer Yezira* (there is also another text at the beginning of the codex) seems to preserve some old, interesting and quite important readings. Obvious mistakes in this manuscript have not been recorded in the critical apparatus.

¹² Dr. Beit-Arie also saw the photostats of the other manuscripts (those in Paris he saw in the original), and the present edition has thus profited from his experience gained from his work in the Comité de Paléographie Hébraïque.

Ithamar Gruenwald

(d) 7 Firenze Mediceo-Laurentiana Pluteo II, codex V (8), foll. 227a-229b. Written probably in Italy in the fifteenth century.

(e) 7 British Museum 737 (2), foll. 379b-387a. Paper, Italian rabbinic writing, 1515.

(f) 2n the long recension of the *editio princeps*, Mantua 1562, foll. 102a-104b.

2. The Se'adian Recension

(g) 1 Oxford Bodleian Library 1533 (1). Paper. 'Adina-Baghdad, 1263 (published by Lambert).¹³

(h) 7 T-S. 32/5 (published by Habermann).¹⁴ The manuscript is dated by Habermann not later than the tenth century; and it was written in all likelihood either in Palestine or in Egypt.¹⁵

3. The Short Recension

(i) 5 Parma De Rossi 1390, foll. 36b-38b. Italian writing, 1316/7.

(j) 5 Paris 802 (4), foll. 57b-59b. Vellum. Italian writing, fourteenth century.

(k) 5 Paris 726 (2), foll. 44b-46b. Vellum. Spanish writing, fourteenth century.

(l) 1 Paris 764 (1), foll. 1a-3a. Paper. Written in Spain (or North Africa) between 1365 and 1393 (see Colophon).

(m) 5 Leiden (Cat. Steinschneider, ... *Bibliothecae Akademiae Lugundo-Batavae*) Warn. 24 (5) Cod. Or. 4762, foll. 140b¹⁶-142a. Greek writing, written possibly in Hebron, Palestine,¹⁷ about 1540.¹⁸

(n) 5 British Museum 600 (1), foll. 2a-3b. Paper. Greece(?), 1433 or somewhat later.

(o) 5 Cincinnati 523. No pagination. Spanish character. Fifteenth century.

(p) 5 British Museum, Gaster 415, foll. 29a-32a. Spanish writing, fifteenth century.

(q) 7 Moscow Ginzburg collection 133, foll. 198a-199a. Germany, end of the fifteenth century or beginning of the sixteenth century.¹⁹

¹³ Lambert's edition (the Hebrew text) was compared with the microfilm in the National Library in Jerusalem and it proved to be almost faultless.

¹⁴ See above, n. 11.

¹⁵ As has already been said, the *variae lectiones* of the Se'adian recension are incorporated in those of the long recension.

¹⁶ In the catalogue mistakenly: 160b.

¹⁷ See G. Scholem, *Catalogus Codicum Cabalisticarum Hebraicorum...* (Jerusalem 1930), p. 34 (Hebrew).

¹⁸ See Steinschneider's remarks in his introductory remarks to the codex.

¹⁹ At the end of the text the scribe states that this is the Se'adian recension. As a matter of fact Ms. 7 is highly eclectic, taking versions from both recensions!

Sefer Yezira

(r) 7 Paris 809 (2), foll. 93a-94a. Paper. Italy, about 1500.

(s) 1n the main text of the *editio princeps*, foll. 21a-90a.

The writer would like to express his thanks to the Libraries who granted their permission to prepare photostats and to use them in the critical apparatus: the Paris National Library; The British Museum; The Hebrew Union College, Cincinnati; The Mediceo-Laurentiana, Firenze; The Bodleian Library, Oxford; The University Library, Cambridge; The Bibliotheek der Rijksuniversiteit, Leiden; The Biblioteca Palatina, Parma.

III

Although a full valuation of the textual data contained in this preliminary critical edition must be postponed for a separate study, some general remarks concerning the manuscripts will certainly prove useful.

Apart from the difference in length between the long and the short recensions there are about forty-five cases in which the short recension has completely different readings than those of the long one. But in two thirds of the cases these particular readings of the short recension are also documented in at least one of the manuscripts of the long recension (especially in 5, 7, 7, 1).²⁰ This may be explained either by the fact that in some ways the short recension has influenced the long one, or by the fact that some manuscripts do not yet reveal in full scope the process of disengagement between the two recensions. From the fact that such an old manuscript as Vatican 299 x already shows this disengagement,²¹ it must appear that in some late cases the short recension has influenced the long one. On the other hand one can detect in Ms. 5 an attempt to reintegrate some of the readings of the long recension into the short one.²²

Although Ms. 5 already has some of the peculiar readings of the short recension, it still reminds one of the peculiarities of spelling (and sometimes also of the readings) of Ms. x. Ms. 7 is a little problematical: the text is sometimes corrupt, especially the spelling. The spelling errors of Ms. 7 are not recorded in the apparatus. And although Ms. 7 reminds one of the readings of 2n, it still contains readings which point back to Ms. x.

In the short recension one can detect a close affinity between Ms. 5 and

²⁰ This holds true also in the case of 7, but here the first editors seem to have done their best in order to re-integrate the two recensions by trying to harmonize the long recension with the short one (which obviously they thought was the more original).

²¹ The same can also be said about Ms. 1 and this very fact speaks for its inclusion in the collation despite the comparatively great number of errors which it contains.

²² Ms. 7 shows a similar tendency, ye: the scribe of this text seems to have had an eclectic bent.

Ms. 7, and there are good reasons to believe that Ms. 2 and Ms. 5 were copied from the same prototype. The text of 1 (and to a certain extent also that of 2) is full of mistakes. Because these mistakes have become common property in some of the later prints and editions of *Sefer Yezira* they were recorded in the apparatus.

IV

The following classes of *variae lectiones* have occasionally not been distinguished in the critical apparatus:

1. letters instead of words indicating numbers;
2. abbreviated forms of words when there is no doubt or ambiguity concerning the decipherment;
3. the interchange of the plural suffixes ס and ג;
4. the addition or omission of the prefix ו, indicating 'and', unless a change of meaning is implied;
5. insignificant changes of *plene* spelling or *vice versa*;
6. misspellings etc. corrected by the first scribe.

List of Abbreviations

- ג = גלון (margin)
 ס = חסר (omit)
 ג = נסף (add)
 ... = all the words, or letters symbolizing manuscripts, between the words or letters immediately preceding and following the dots.

V

For the sake of convenience, a new paragraph-numbering has been suggested though the traditional division into chapters and paragraphs, particularly, the one found in the short recension and the one of the Se'adian recension, has been preserved side by side with the new numbering. The new numbering will, it is hoped, prove useful in later studies, where quotations according to numbered paragraphs may replace the generally confusing quotations according to chapter and paragraph, especially as the division into paragraphs in the various manuscripts and editions is by no means uniform. In fact, there are some striking differences in the order of the paragraphs between the three recensions, and a comparative list²³ in a later study will make clear the differences in the organization of the material. Meanwhile, the text of the long

²³ See next note.

Ms. Vatican (299(8), fol. 68 a

recension has determined the order, though the differences in order are pointed out at the beginning of each paragraph.²⁴

הכליר את טויה ויקשר לו כתר וצערן זהבזה
בנ' באללה בזעולם ואב בשנה וכוכב השמיים. הצלב
אליך ויקשר לו כתר וצערן זה עט זה ויעיר בו בנו ליה בעש
אלל בפעטה וכוכב שאל שליאל בעטש. הכליר את לוד
וקשר לו כתר וצערן זה עט זה ויעיר בו לאזניכם בעולב
חכשא בשנה וקורייב בעטש. הכליר את גוז ויקשר לו
בטה ורנרטן זה עט זה ויעיר בו עזיב בעש ומרחטוז בפי^ט
בפונה ויזבנה בעטש. הכליר את כליר ויקשר לו כתר
וצערן זה עט זה ויעיר בו קשיג בעש וככליו בשנה ויד
ילין בעטש. הכליר את עין ויקשר לו כתר וצערן זה
בליה וינר בו גרי בעש וטבת בשנה ווישאל בעטש.
הכליר את צויז ויקשר לו כתר וצערן זה בזה וצערן
הלי בעש ושבט בשנה ורצלילין בעטש. הכליר את
הו אוקישרין כתר וצערן זה בזה ויעיר בו דגיכ בעש ואשי
בעטש ורעל שליאל בעטש. שטיב עטרה פשוטה
הו זוחטין מעין נסיך עט hei עליה עיטז וכבר וראיה
סימות עט. וו טור איר וריה וטמיון וו
וחישוט נזער. עט זיין וואומין פטן וטהלה מה
ויהה ומרחות. מער בעט חיל סרטן ובמלה קרכטן.
ויעיר עט טית אריה אה נטלין וו
מיין למלטה או עבדתנות נזער עט יוד במלטה אה נטלין וו
אטייל ומיינשה חניזמות. נזער עט פטן וטהלה מה
ויהה וקייבן תשמייש ופדיון. נזער עט פטן וטהלה מה
מדרשין זייפת והילין וו גרוות.

²⁴ Ms. § has only a chapter division after Chapters I, II, III, indicated by the word **הסלהן** (end). The obvious paragraph-division is indicated in the manuscript by a small vacant space left between the end of one paragraph and the beginning of the next.

— According to the new paragraph numbering the following is the order of paragraphs in the short recension: 1; 2; 3; 4; 7; 8; 6; 5; 10; 12; 13; 14; 15; 16; 9; 23/a; 19/a; 17; 18; 19/b; 20; 22; 23/b; 24; 27; 28; 29; 30; 31; 32; 33; 34; 37; 38; 39; 40; 43; 42; 45; 47; 49; 50; 51; 58; 59/a; 25; 26; 59/b; 60; 48; 61; 64.

Missing in the short recension are: 11; 21; 34; 35; 41; 44; 46; 52; 53; 54; 55; 56; 57; 62; 63. The Se'adian recension: 1; 2; 3; 7; 9; 23; 45; 1; 58; 59; 4; 8; —; 24; 37; 38; 46; 47; 18; 58; 5; 6; 24; 25; 26; 24; —; 40; 56; —; 57; 10; 12; 17; 19; 20; 13; 14; 15; 16; 32; 33; 34; 35; 39; 41; 43; 48; —; 52; 53; 62; 36; 44; 54; 55; 59; 60; 61.

Missing in the Se'adian recension are: 11; 21; 22; 27; 28; 29; 30; 31; 36; 42; 49; 50; 51; 63; 64.

(הנוסח הקצר: פרק א', משנה א':

בוסת סעדייה גאנו: הפרק הראשון, הילבה הראשונה (מברט, עמ' 13)]

¹ שלשים ושנים נתיבת פלאות הכמה חקק יהי' נבאות אל' יש' א'ז' ² חמיא אל' עוז' רם ונישא שוכן עד וקדוש שמו³. ברא את עולמו בשלשה ספרים: בספר וספר קבר ⁴

(א) שלשים בשלשים דutz [ושונם] ושתים בנדזהט [פלאות] פלאות גן וקדושים

ספרcord כמנוע... תי, ב': והוא השובן לפ' עז

¹ לפי החלטה של דפוס ראשון. בסרך א שם נקבעו בטעות משנהו י, יא. כאן חוקנה החלוקת. חילבנה מובן מה ברורה ב-ג.

גרא: אליטי אריאל אליטי

רבים מעדתו נו, טו. מן "חוק" עד "שמרו" חור שוכן בסודה בפרק הראשון, תחילת ההלכה

ב' מנווקד: בספר וספר וסיפור.

הנוסח הקצר: פרק א', משנה ב':

ג'סוסח סעדיה גאון: הפרק הראשון, הhalbת הראשונה (המשך).

2 עשר: ספירות בלימה ועשרים ושתייםאותיות יסוד [שלש אמות ושבע כפולות שתיים עשרה פשוטות].

[טיפוריות] נחיבות צו [בלימה] כדי מה דן ועשרים עשרים זמנו יסוד ח' ז' שלשה צו [ושבע] ושבעה עז

סעיף ה: אוינו מצור בכתבי ייד של הנוסח הארוך אלא ב-**ב'–ד'** ; ב-**א'** נמצא ריק המשטח הראשי של הלשון, וההשלמה כאן היא **על-ידי** ד' ובהתאם לנוסח הקצר. חילוס-הගירסאות הם על פיסיך ריק

Sefer Yezira

²⁴ פרק א, משנה ג: הפרק הראשון, ההלכתה השנייה (למברט, עמ' 24)]

3 עשר. ספירות בלימה: מספר עשר אכבעות, חמש נגד חמץ, ובריה יהוד מקורות
באמצע במילוי לשון פה ובמילת המזרע.²

(א) עשר' מס' כמספר בוגה, באספר זת¹ חמץ בוגד המשם כנגדי המשם מול (ב' וכברית) ובכילה לוב' (ג' יהוד) יהוד בוגה², ייחיד ז' במליה³ במליה ז'

¹ סעיף זה חסר ב-יד ואילו ב-ב' הוא מצא במקומות אחרים בהמשך הספרק. ² בכלי א: המעריך. ³ ברוב כתבייהרד: במלת. ⁴ בגילון: ניא במלת.

³⁶ ספרק א, משנה ד; הפרק השני, ההלכה הראשונה (למברט, עמ' 36).

4 עשר ספירות בילימה: עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה. הבין בחכמה, והחומר ¹ בכינה, בחון נחם, וחזור בהן. דע והשוכן זכורה, והעמד דבר על בוריו, והשב יוצר על מכךנו, ומידתו עשר שאנו להן סוף.²

(א) אחת עשרה) עשתי עשרה ? זו וחקור בהן וחוקר מהן דות ? דע והשוכן וצורה ? דע והחווב ג, ודע והשוכן וצורה ? בורית בירורו ? והשכבר ? והושוב ? ומידתן... סוף) כי הוא יוציאר וכורא לכדו ואין זולתו בגה, כי הוא יוצר ובורא לכדו ואין זולתו ומדתו(?) עשר וראיין להם סוף ת ?

(ק) בכינഗה צ' קן בחורן הכהן קן והקור בהן וכ... קת' נ דע והושב וזרו צ' כמ... קת' נ ואצ'ר ובירר ד' והעמד' ותעמיד פ' בוריו בריו כמנק, בורייז ל' השב ע' ושב ע'

¹ כל כתבי היד האחרים: ותוכם. תב: וחקר. ² מידתן... סוף: רק ב-דו. ³ ספרק ב הלכה א (למברט, עמ' 3).

[פרק א, משנה ח; הפרק השלישי, ההלכה הראשונה (למברט, עמ' 55)]

5 עשר ספירות בילימה: בלוט ליבך מלחרה, בלוט פיך מלדבר. ואם רץ לך שוב למקום שיצאתה ממנה וזכורי שבר נא: "זההיות רצואו ושוב"². ועל דבר זה נכרת ברית.

(א) בילימה] ביל מה דו בילום] בלם חן ליבך פיך [גדוזה] מלחרה[ה] להרהר ה, מלבדר דזוזה בילום] בלם חן, ח' ד, ובילום חן פיך ולבר ד, לבך ז, ח' ח מלבדר מלחרה[ה] דזוזה רץ] יירון נ'יא רץן דו ליבך למקומם חן שיצאתה מננו וחוכרו] כמשתמר חן] שכן נאמ' השנאמר לכל ד, שכן נאמ' ה, ח' ח והוותה] ח' דזוזה רץן] ברצואו ת' נברחת] נברחתה בנהוחה]

(ק) בילימה נאלה מה לרן ליבך פיך כ...ת' מלהרחה מלדבר כ...פקת' י, מלמהה בהם צו בלוטם ח' ל...פק...ת' פיך לן כ. ולבעך ל...פקת' ז מלדבר] פיך...ת' שוכן ישוב מגן שכך נאי' שלכך נאמר למונפה', של סק' רצוא ושבוב בו נברשת' נברשת' הכרית הכרית ע'

המלים "שיצאתה ממנה וזכורה" מצויות רק ב-א.

ג יחזקאל א, יד.

² פרק א, משנה ז; הפרק השלישי, ההלכה הראשונה (המשך; למברט, עמ' 55)]

6 ומידתנן: עשר שנים להן סוף, געוץ סופון בתקילון ותחלין בטופן בשלכת קשורה בגחלת. דעת וחשוב ואוצר, שאדון ייחיד והויצר אחד ולא שניי, ולפניהם אחד מהאותם כופר.

(א) ומידותן מודכן בנו ומידתן עשר שאין להן סך עשר ספרות בלבד דת' ב' (ח) וחשבו זה וצורו) ואין לו שניין) ואין למדעיו זה) וזה שואזון נ' בג':

(ק) ומידתן עשר שאין להן סוף) عشر ספירות בלילה כ...ת^ו ותחילהן בסופו[ח]
 כב' ל...ספ...ק^ט ת[ו] כשלהבתן[ו] לש להכת עז[ו] קשורה[ו] נועזה[ו] ק[ו] דע והשוב וצורה[ו] ח[ו]
 כ...ת^ו פ[גילו]: סיא אתה דע והשוב וצורה כי היוצר אחד הוא ואין כלבעדו[ו]
 שאdon[ו] שהאdon[ו] מנו ייחיד[ו] ב': קורא[ו] ק[ו] והיוצר אחד[ו] ח[ו] כ...ת^ו לו שני[ו] שני[ו]
 של ברכו[ו]

¹ שם ללב להבדל שבסתיחה לשעיף והבנושת הקצר. אולם ראת דעת? ² אולם מביא את המלים בוגדים כנין.

Sefer Yeziro

פרק א, משנה ה; הפרק הראשון, הלהבה השנייה (המשך; לمبرט, עמי' 24-25)

7 עשור ספירות בלילה: ומידהן עשר שאן להן סוף. עומק ראשית. עומק אחרית. גזום טוב. ועומק רם. ועומק תחת. עומק מורה. ועומק מערב. עומק צפון. עומק דרום. ואדונן יחיד אל מלך נאמן מושל בכלין מעמו קדרשו ועד עדי עד.

(א) עשר ספירות בילמה ח' זו בילמה בעלי מה ד' ומידתנן מדתן ב...הה' ז' עומק

(ק) בלי מה לערו ומידתנו מדן כ...ת זו יעד] לעד פ]

הכתוב החסר גם בהמשך.

³⁶פרק א, משנה ו; הפרק השני, ההלכה הראשונה (המשך; לمبرט, עמ' 36.)

8 צשר טפרות בלילה: צפיתן כמראה הבזק, ותכליתן אין בהן קץ. דברו בהן כרצוא, למאמנו בסופה ירדפו, ולפניהם סתאו הן משתחררים.

(א) עשר ספירות בילמה זו צפיתן אפיפין זו הובוק בוק [זהו אין] עד אין ב-

(ק) בלימה בעלי מה לו ותכליות מנו בהן להן כ...ת' קץ סוף כ...נפק, קץ ולא סוף צ'ן כרצא' ברצוא' ישוב כ...ת' ולמאמרו ועל מאמרו, מנו...

בגלוות

²⁸ פרק ב', משנה א: הפרק הראשון, ההלכה השלישית (למברט, עמ' 28).

9 עשר: ספירות בלימה וערדים ושתיים אותיות יסוד – שלש אימות ושבע כפולות
אתיותם עשויה להיות מושגית ורבת אשם מהן.

(א) עשר הן עשר הן עשר ספירות במלמה זו. כל מה שבלי מה דן ארכות אמות אומות זו ורוח אהנת מהנה זו ורוח בכל אחת מהן בוגהן זו דן דההן

ק) עשר ספירות בלבד מהן ח' כ...תנ' ספירותן נתכוות צ' בילימה' בלבד מה' [...] וריה אחת מהן]. ח' כ...תנ'

סעיף זה חסר ב-ק.

[פרק א, משנה יג; הפרק הרביעי, ההלכה השמינית (למברט, עמ' 88)]

15 חמם – חם רום בירר שלוש פשوطות וקענן בשם הגדול יוד הי וווען.
 החותם בין שיש קצוץות ונפנה למאלה וחיתומו בז'וֹן.
 שיש³ – חותם תחת ניפנה⁴ למיטה וחיתומו בז'וֹן.
 שבע – חותם מורה ניפנה לפניו וחיתומו בז'וֹן.
 שמינית – חותם מעורב ניפנה לאחוריו וחיתומו בז'וֹן.
 תשיעית – חותם דרום ניפנה לימיינו וחיתומו בז'וֹן.
 אונשר⁵ – חותם אפנו נפנה לשלמאלו וחיתומו בז'וֹן.

(ק) חום רום בירר] ח' מוגן!] בירר] ברור כר, בירר סצ'ן שלש פשוטות] שלש אאותיות מן הפשוטות למןperfט', שלש אמות סק', י' אאותיות מן י' ב' פשוטות עצמן [בקבען] חום ברום بعد שלוש וקובען מוגן!] יוד הי וו' ח'!] ס' ופונה למעלה] חותם רום כבונפה לעז!] ביהו!] כ' חותם מהות פ, חותם מהות ר' למטה] לעמלה מ' ביהו!] ח'!] כ, ביהו מ' גיננה לפניו!] ופונה למטה כ, ופונה למטה ר' ביהו!] ח'!] כ, בהו!] ולנספרו שמיינית] שנמגה כ...ענperfט', שמיינ!] ס' חותם מערכ'!] חותם מערב ר' ביהו!] ח'!] כ, ביהו לסק' חשיעת] השע כ...סperfט!] חותם דרום ר' ביהו!] ח'!] כ, בהו!] ביתה!] עשר!] אשירת?] א'

¹ רוב כתבי היהודים התייחסו לבראשית ככתובת יהודית. ² ח'תימי רוק בראב. כל כתבי היהודים אחרים (גם בימי המקרים) מוסרנו.

ומרב א. משוגע יד; פְּרָגָג הַנְּבִיאִי, הַפְּלִכָּה הַשְׁמִינִית (המשדר: לְאַבְרָהָם, ע' 88-89)

16. אילו: אשר ספירות בילמה; אחים = רוח אום חיים. שתים = רוח מרות; שלישי =

(ק) בלי מה כל ר' אמר ח' כ...גע...ר' רוחח ח' ע, ורוח ר' חיימן ח' לפה שיטים ח' כ...גע...ת' רוח מרווח ורוח כ...גע...ת' שלושה ח' כ...גע...ת' נים מרוחח מים כ...גע...ת' ארבעה ח' כ...גע...ת' אש ממשימים ואש כ...גע...ת' ורום מעלה רום למונפ, מעלה כע, מעלה ארא ומתחם

שים לב לשינויים במרקם הגаз (לחותיא בתב-יד ס).

²פרק ב, משנה ג; הפרק הרביעי, ההלכה השלישית (למברט, עמ' 74)]

17 עשרים ושתים אותיות יסוד: שלוש אימות ושבע כפלות ושתים עשרה ששומות. חוקות בכלל החזותה ברורה קובלות בהחשה מקומות. אולם ה' ה' ג' ז' ב' טלנגו צ'רלו. קשורות: בראש הלישן כשלכת בגלה. איה ע' משתמשות בסוף הלשון בכברית הכליעת. בז' ב' משמשות בין שפותם ובראש הלישן. ג' ב' על שליש הלשון בכבריות. ד' ב' ב' בראש הלישן משמשות עם הקולו. צ' ב' ב' ב' שבירים וכבלון ישן.

(ק) י'וד... פשוטות] ח' כל[נפ] שלש אימונות... פשוטות] ח' מסעצת[ן] עשרים...
 פשוטות] ח' ר' [בפה] מנו אה[תא]ן אה[תא]ן לפ' טלט[ן] דטלט[ק] נז[רלץ] זושץ[ן]
 כל[סעץ]... כרא[ה] הלש[ן] בלש[ן] ס[ו] אה[חאה] אה[חאה] ס[ו] משתמשות בין שפות[ם]
 משתמשות בין השפות[ם] ס[ו] על שליש הלש[ן] [כורתות] משתמשות בשליש הלש[ן] ס[ו]
 ברא[ה] הלש[ן] משתמשות עם הקול[ן] משתמשות ברא[ה] הלש[ן] ס[ו] זצ[רץ] זצ[רץ] ס[ו]
 שניים [בלש[ן] י'ז[ן]] משתמשות בין השינים[ם] ובלש[ן] ישן[ן]

ה. באנוש הקצר (להוציאר) המשפט: עשרים ושתיים אותיות יסוד החקון וחכין שקלן
ההמירן צוין ווצר בהם נטש כל הייצור וככל העתיד לצור. אך ב-**המגנץק** בא לפמי חן המשפט:
השלשה אמות/amsh יסודן כף כותה וכרי וכהב וכהב מכוון עניינים. שני המשפטים באים בנותם
הארוך ב-**פעריטים**, 19' ושם כוון וילוח היגראוטה המכון לפלני הגנוש הקצר.
ג. באנוש הקצר (להוציאר) המשפטים האחים להוציאר. להוציאר ס.

⁵⁰ סקר ב. משנה ד: הפקיד השני, הגלבה החמישית (למברט, עמ' 50).

18 צחירים¹ ושותים אוטות יסוד: קבועות בגלגול במאתיים ושערם ואחד שערם. החזרה הגלגל פנים ואחרו. וזה סמן לדבר: אם לטובה למלחה מענגה, ואם לרעה למיטה מוגע.

א) יסוד זה במאתיים ועשרים ואחד כרליא ד, במאתיים וששים ואחד ת. 2,
ב) שערם ח' זות ז חור גלגל פנים ואחריו חור גלגל פנים ואחריו ז' זורה
ג) רוחן סימן ח' ד' לדרכו ח' ז' אם בטוכה למעלה מענג ואם ברעה למיטה מגען אם
ד) בטוכה למעלה מעונג... ב', אם בטוכה למעלה מענג ואם ברעה למיטה מגען זה סיכון
ה) נועגן ואין ברעה למיטה מגען ז', ענג ואם ברעה למיטה ח'... רואם ברעה למיטה מגען

(ק) יסוד יוזם כמר, יטודח נק', ח' צו קבוצות בגלגול קבוע בתיל בגלגול כר
תיבות גלגול ת' [במאתיים ועשרים ואחד] במאתיים ושלשים ואחד ל...ת. שערין
עשיזים כו' חווור הגלגול כ...ספר, יחוור גלגול צ, חווור גלגול ק, חווור
ת' [זה] ח' ל, וחוו עז סימן ח' ל' [דבר] ח' קלר אס לטובה למעלת מעוג
אבא לרעה למטה מגען] אס בטובה למעלת מעוגן ואס ברעה למטה מגען ל, אס לטובה
לעליה מעוגן ואס ברעה אין למטה מגען מנך, אין לטובה למעלת מעוגן ואין ברעה
בללה מגען ס, אין בטובה למעלת מעוגן ואין ברעה למטה מנען עפצרתן

1. שפיע זה חסר ב-ג'. תחילתו של העסיך ב-ז': שבון חקק יה ירי צבאות אלהי ישראל אלהים ירים אל שדי ברומא שוכן עד וקדושה טמו.
2. בד הוא באכל תחכיהיד וכו' בוגרילאי (ד' שוויה). ב-א בטעות: מגע.

פרק ב', משנה ב', ד: הפרק הרביעי, ההלכה הרביעית (למברט עמ' 79–80)]

(2)

עשרים ו' ושטים ארוחית יסוד: חקון
וחזבן שקלן והמירן צרפן ואזר בהם נפש
כל הצורך וכל העתיד לנצח.
כיצד שקלן והמירן: אלף עם כולם וכולם
עם אלף. בית עם כולם וכולם עם בית.
וחזרות חיללה, נמצאו יוצאות במאדים
שלשים ואחד טערם. נמצא? כל האזר
ובכל הדבר יוצא בשם אחד.

(א) אותיות יסוד בגד, אותיות יסוד שלוש אומות חן שקלן צרפן זה[
ההמראן] והעמידן גשקלן זה[
וברפן] והמירן זה[
ח' ח' ת']² אלא אם כלון צרפן, א' עס
כלון וצרפן ת' וצרב בהן ויצר בתן בו, ח' חן [משח' ה'] היינדר היזכר ב' וגופש כל' וכל'
ב' נפש... לזרן ח' חן כי' צד' כייד בגדרת² קאייה עד ח', וכאייד צד' שקלן
ההמראן צרפן זה[
וheimerן] והעמידן גו גימל... גימל' ח' דן ונכלן חזרות חילית' וכוכין
לילא ג' וכן כובל וחזרות חיליה ת' ועשיריט' ולשלשים גודן, וארכubits
ל' ג' כל' הייאר ובבל הדיבור[
כל הדיבור ובבל האזכור[
ווצאן]] צא' הם[
ההמראן]

(x)

19 עשרים ושתיים אמות: חקן
זחנן שקלון והמירן וצראפן יציר בהן נשפ
בל היוצר ונופש כל העתיד לצור.
באי צד שלן והמירן: אלף עם כובלן וכוכו
ונם אל-בי. בית עם כובלן וכולאן עם בית. ג
ונם כובלן וכולאן עם גימל. וכולאן חזרות
וליליה. נמצאו יוציאות מבאות ועתרים
אחד שעדרים. נמצאו כל היוצר וכל
ודידיבור יוצא בשם אחד.

Sefer Yeziro

¹⁷⁶ ראה הערא 1 ל-.

ב-למנספָק הגירסה היא : נמצא כל הדיבר וכל היצור יוצא מהם ונמצא כל הייצור יוצא בשם אחד. ב-ע' : נמצא כל הייצור כל הדיבור יוצא מהם ונמצא כל הייצור יוצא בשם אחד.

פרק ב, משנה ה; הפרק הרביעי, ההלכה החמישית (לمبرט, עמ' 83)]

20 יצר מהרו ממש, ועשאו באש וישנו, והצב עמודים גדולים מאור שאייר נחפש. זה סימן.

(א) י'צ'ר'ן וצ'ר'ה, ר'צ'א ח'ו ועש'או באש וריש'נו ועשה את א'ינו י'ש'נו ג'ז, ועשה את אל'ין י'ש'נו ד', ועשה את אשר א'ינו י'ש'נו ה', ועש'או וכ'אנ'ו וריש'נו ח', ועשה את שא'ינו י'ש'נו ת' ז' עמוד'ים] א'כ'נים [ת' ז' ג'ד'ול'ים] ג'ד'ול'ות [ת' ז' מ'א'וד ש'א'ינו נ'ת'פ'ש] שא'ינו נ'ת'פ'ס מא'יר ח'ו זה ס'ימ'ן וווה ס'ימ'ן ח'ב'ון השער'ים ה'ט' וס'ימ'ן ק'ד'וש ק'ד'וש ד', ח' ה'ז'וז'

(ק) מתחווו ממש]مامש תחו מתחווו ממש [לו' ממש] ועשה אמש מ, אםש [ו] ועשה באש יישנו] ועשה את אויר יישנו [... פקר, ועשה אוון יישנו כ, ועשה את שאינו יישנו צ, ועשה את אויר יישנו [תנ' עמודין] עמודין סו זה סיימן] וזה סיימן כ, בחללו של עולם וזה סיימן האותיות קלקל, וזה סיימן אאותיות אלף עם כלון עם אלף צופה² וממיר עשויה את כל הייצור ואת כל הדיבור שם אחד וסיימן לדבר עשרים ושנים הפסחים בגוף אחד מנג, וסימנים קדושים קדושים ס, קעקק זה סיימן אאותיות צרפין והמיינן ועשה את כל הייצור ואת כל הדיבור שם אחד וסיימן לדבר כ"ב חפצים בגוף אחד עז, וזה סיימן קדושים קדושים פצ, א"כ צופה וממיר את כל הייצור ואת כל הדיבור שם אחד וסיימן לדבר עשרים (!) חפצים בגוף אחד ק, מה סיימן צופה וממיר עשויה את כל הדיבור ואת כל הייצור שם אחד וסיימן לדבר כ"ב חפצים וגוף אחד ר, וזה סיימן צופה וממיר עשויה כל ההזירור וא ם | גבורים שם חדוד וטמו לדבר עשרים ששתים מבניינם בוגר אחד מ.³

ו-סימן ח' ב-ט (פעמיים).

²² מכאן ואילך ראה גם בחילופי הנירסאות ב-§ 22.

¹ רשות היזירופים מופיעה בכתבי-היד הבאים: אבדהכלטטפער כSHAIA מושבשת ברוכת בתכנייד נראות לי נקי מшибחים וחוץ מאשר בשני מקרים (ראה בהערות הבאות) ולטיך הובאה הומהה הרשימה ללא חילופי-יידישאות.

² בכח-י בטעת: גנ. ³ בכח-י בטעת: חן.

[פרק ב, משנה ה (המשך); –]

22 צוֹהָה : וּמִימֵר עֲשָׂה אֶת כָל הַצְוָר וְאֶת כָל דִּבּוֹר שֶׁאֶחָד. וְסִימֵן לְדַבָּר עֲשָׂרָה
שָׁשָׁתִים תְּפִצְיָם בְּגֻגְגָה אַחֲנָה. וְסִלְתָּה.

(א) ומימיר ב, וממיר דע עושה] ועושה דהו כלו הכל ה[ן] דיבור[ן] הדיבר[ן]
בר[ן] בגנ[ן] וגט[ן] ב[ן]

(ק) דברו² הדיבור כ...פְּצָ...ר, הדברים תנו לדבריו ח' עז' ושתיים ח' כ, נישים לו חַפְצִים חַפְצִים בבָגָת גנו לְסֻעָּפָר

² ראה גם חילופי-נוסחאות של הנוסח הקצר § 20. אינו ב-גוחה?.

הפרק הראשון, הלהבה השלישית (המשך; למברט, עמ' 28)

²³ שלוש אימות אמלש: יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע ביבטים.³

(ק) אימותן אמרו כ...ת. ז' אמרש אמש עד מל שט פו זכותה אחת מ', חובה ת' ז' בינהם ג)

ב' ראה § 67, הארץ נ- הצעית לא שחתה ב-.

[פרק ג', משנה ב; הפרק השני, ההלכה השנייה (למברט, עמ' 41); הפרק השלישי, ההלכה השנייה (למברט, עמ' 58)]

24 שלוש אימרות אמש: סוד גדול מכוסה ומומלץ החתום בשש טבעות. וממנו יוציאו אש מים ורוח ומוחותל¹ בחור וגבקה. דע² והשׁב וצורך השאש נושא מים.

(א) שלוש אימותן¹ ח' חן שלושן² ב' ה' אימותן אמות דהת³ א' מכותן ז' מכותומפלא⁴ מופלא⁵ וכוסה דה, מכוסה ומופלא ומופואר ז' סוד גודל מכוסה ומופלאל⁶ ח' ח' מהחומרם⁷ames חותם ז', חותם ח', ופספן ת' בשת' ז' ח' טבעות⁸ טבעת ה', בטבעת ח' שמגנו ז' ומגן... ורוחן⁹ ח' ח' ומיים¹⁰ ורוחה ז' ורוחה¹¹ ומיט שמן¹² נברא הכל ז' שמוגנותנו¹³ שמגנו ז' ומגן... ורוחן¹⁴ ח' ח' ומיים¹⁵ ורוחה ז' ורוחה¹⁶ ומיט שמן¹⁷ נברא הכל ז' ורוחה¹⁸ בוכר¹⁹ ומחלקלק²⁰, זכר ת' ווחשב²¹ מהשוב דהת²² שהASH נושא מים²³ ג' ג' נושא
ווחשוב²⁴ ג' ג' זכר²⁵ אמר המות²⁶.

(ק) **איירוחן** אמות כ...ת^נ סוד גדול^ע יסודן סוד גדול^ע מכוסה ומאפלוֹן^א מופלָא^א ומוכסוה לנעפץקרת^י, המכוסה ומופלוֹן^א, מכוסה ומוכסוה מה^ו וממננו^ו ומהם למןפְּלָא^א וממהן צו יוציאין^ו יצא למונפק^ו ורוחן^ו ח' ת^נ ומחותל בוכר^ו ונקבת^ו ומחלקין^ו זוכר^ו וננקבה כ...ת^נ דע והשׁב וצורך שהاش נשא מיט^ו ז' כ...ת^נ
: שם לב לחילופי הנרטאות של הנוסח הקוצר. 2. כניל.

[פרק ג', משנה א; הפרק השלישי, ההלכה השנייה (המשך; למברט, עמ' 58)]

(ק)

שלשה¹ אש ומים ורוח. אש על מעלה, ומים למטה, ורוח חק מכירע בנתים. וסימן לדבר: האש נושא את המים.

(א)

25 שלוש אimotoת אמלש: חולדות השמים – אש, חולדות אויר – רוח, חולדות ארץ – מים. אש על מעלה, ומים למטה, ורוח חק מכירע בנתים.

(א) שלוש... השמים² [או] אimotoת זה, אimotoת דהה³ [או] אמש אש ורוח ומים [וזה] אויר⁴ בין הארץ⁵ אש ארץ גן[ה] חוק ג' [זח]⁶ פכרייע⁷ זה, זה בינו[תים] בנתים דהה³

(ק) [למעלה] מלמעלה עז[ו] לאטה[ה] מלמטה עז[ו] חוק מכירע⁸ צ' קלסר[ו] וסימן וזה סימן קרן האש⁹ שהאש כלעזר[ו] נושא[ה] נושא[ה] קלסר[ו] און¹⁰ זה ס'.
סעיף זה חזה שלאחריו – בנותה הקזר – לקיחות לעמלה מן הפרק הששי, שם הם מופיעים אחרי סעיף¹¹. שלו[ת]. הטקסט כאן על-פי כתבייד¹².

[פרק ג', משנה א (המשך); הפרק השלישי, ההלכה השנייה (המשך; למברט, עמ' 58)]

(ק)

26 שלוש אimotoת אמלש: מם רוממת, ושין שורקת, אלף חק מכירע בנתים.

(א)

(א) שלוש אimotoת אמלש¹³ זה, זה אimotoת אמוות¹⁴ דן רוממת¹⁵ דוממת דזזה¹⁶ אלף חק אלף רוח חק דן¹⁷ חוק זהה¹⁸
(ק): אimotoת¹⁹ כסעצראן²⁰ רוממת²¹ דוממת²² סעצראן אלף חק²³ אלף רוח חק ס'.
(ק²⁴, § 59) שלוש אimotoת אמלש²⁵ זה, מנעפצקתו²⁶ רוממת²⁷ דוממת²⁸ נעפצקתו²⁹,
דוממת³⁰ מן אלף חק מכירע³¹ בנתים³² ורוח חק מכירע³³ בנתים עצ, אלף רוח זוד מכירע³⁴
בנתים פ, א' הוא חק מכירע³⁵ בנתים ק³⁶

¹ חסר ב-החותם.

² סעיף זה נמצא כאן רק ב-כענצר אך הוא חומר שוב בהשמה משפט הפתיחה ב-מנעפצקי³⁷
בסעיף³⁸. ראה שם. כאן הטקסט הוא לפני כ אך חילופי-הגירסאות מחולקים בהתאם לאמור
לשווים: קי' קי'.

[פרק ג', משנה ב (המשך); –]

27

שלוש אimotoת אמש: ומן גולדו שלושה אבותיהם נבראו הכל.

(א) אimotoת אמוות דהה³⁹ אבות⁴⁰ ח' ב' שמהם וממן גת⁴¹

(ק) אimotoת אמוות כ...עצרת⁴² אמש יסודן מנעצת⁴³ גולדו⁴⁴ ח' לע

¹ סעיף זה חסר ב-החותם.

[פרק ג', משנה ג; –]

28 שלוש אimotoת אמש בשלם: רוח ומים ואש. שמיים נבראו תחילת⁴⁵ מאש, וארכז
בבראת ממים, ואוויר נברא מרוח מכירע⁴⁶ ביתויים.

(א) אimotoת דהה⁴⁷ רוח ומים ואש⁴⁸ אש ורוח ומים דן⁴⁹ נבראות ח' גת⁵⁰ נבראות
ח' גת⁵¹, נבראות דן⁵²

(ק) אimotoת כ...ת⁵³ בעולם⁵⁴ ח' קן רוח ומים ואש⁵⁵ אש מים ורוח פ, ואיר
מים אש ת⁵⁶ שמים⁵⁷ שמים מן⁵⁸ (ואריך) והארץ צן⁵⁹ נבראות תלה⁶⁰ (ן ואריך) ואיר
כרן⁶¹ נבראות⁶² ח' סן ואוויר... בינו[תים] והאריך מכירע בין האש ובין המים ת⁶³

¹ חסר ב-החותם.
² ברוב כתבי הדר: תחלת.

[פרק ג', משנה ד; –]

29 שלוש אimotoת אמלש בשנה: אש מים ורוח. חום נברא מאש, קוור נברא ממים,
רויה רוח מכירע⁶⁴ בנתים.

(א) אimotoת דהה⁶⁵ אש מים ורוח⁶⁶ חום קוור ורויה דהה⁶⁷ רויה רוח⁶⁸ רויה
nbrאות מורה ב, רויה מורה ד, ורויה הרוח ת⁶⁹, ורויה הרוח ת⁷⁰

(ק) אimotoת אמוות כ...עצ...ת⁷¹ בשנה⁷² ח' קן אש מים ורוח⁷³ חום קוור ורויה
למנצק, אש ורוח ומים עז⁷⁴ מאש⁷⁵ מאמש⁷⁶ מברא ממים⁷⁷ ממים ת⁷⁸ רויה רוח⁷⁹ ורויה
מרוח כ...עקט⁸⁰, ורויה נבראות מורה צ, ומים מורה דן⁸¹

¹ סעיף זה חסר ב-החותם.

[פרק ג, משנה ד (המשך); –]

30 שלוש אimotoת אמלש בנפש: ראש נברא מאש, ובטן ממים, וגיויה² רוח מכרייע בינויתים.

(א) אimotoת התי², ח' ד' [בנפש] בנפש וראש ובטן וגיויה ד', בנפש אש ומים ורוח בו ראש נברא מאש] רוח נברא מאש ה' [ובטן ממים] ובטן נברא מים ד' רוח] מרוח בד', ורוח ה'

(ק) אimotoת אמוות כלס...ת' [בנפש] ח' ק', בנפש ראש ובטן וגיויה לעפצתה¹ ובטן ממים] ובטן נברא מים לסתת¹ וגיויה² ס' רוח מרוח כלסעפץ, ח'
ק', נברא מרוח ת' 1

¹ סעיף זה חסר בז'המן.
² כל שאר כתבי היה: גיויה.

[פרק ג, משנה ה; –]

31 שלוש אimotoת אמלש: הקן צרפין וחותם בהן שלוש אimotoת בעולם, ושלוש אimotoת בשנה, ושלוש אimotoת בנפש, זכר ונקבה.

(א) אimotoת אמוות: ד' התי² וחותם] והמירון וחותם ד' בהן] בה ה' אimotoת בנפש] בנפש ג'

(ק) אimotoת אמוות² כ...ת' אמלש] ח' ר' הקן¹ זו ק' [הבן] צרפין ק' צרפין]
חצנן ק' וחותם] וצרא כלספער, יציר ק', שקלן וצרא מנו¹ [בנפש] נפש ע'

¹ סעיף זה חסר בז'המן.
² וכkidim במקורות האחרים בסעיף זה.

[פרק ג, משנה ו; הפרק החמישי, ההלכה הראשונה (למברט, עמ' 92)]

32 המליך את אלף ברוח, וקשר לו כתר וצרפין זה בזה, וצר בהן אויר בעולם, ורוייה¹ בשנה, וגיויה² בנפש זכר ונקבה. זכר באמלש ונקבה באשלם.

(א) את ח' ת' לו[לה ת' כתר] קשרים ד' וצרפין וצראפדו ד' זה בזה] זה עם זה דזהו] וצרא וצרא ב[הן] כי [זה] ורוייה] ורוייה ה' בשנה] ח' [בasm] באמש...בasm]
באמש...בasm]

(ק) את ח' צנו אלף] שלף ת' כתר] קשור ק', קתר ת' זה בזה] זה עם זה למןע...
ק', זו עם זו כסר, וזה עם זה ת' וצרא וחותם כלספער ת', וצרא ק' בעולם]
העולם פקן ורוייה] מם ר' היה ת' .[בשנה] בשנה] ת' [בנפש] בונש ת' זכר
ונקבה] ח' בסעצתרת¹ באשם כאשם ת' 1

¹ ברוב כתבי-היד: רוייה.
² ברוב כתבי-היד: גיויה.

[פרק ג, משנה ז; הפרק החמישי, ההלכה השנייה (למברט, עמ' 92)]

33 המליך את מם במים, וקשר לו כתר, וצראפן זה בזה, וצר בו ארץ בעז', וקור בשנה, ובטן בנפש, זכר ונקבה.

(א) את ח' ת' מם מים ג' לו לה ת' וצראפן וצראפן ג' וצראפן זה בזה] ח' ח' זה בזה] זה זם זה בדז', זו בזו ת' וצרא] וחותם וצר ב', והציבן וצר ת' בז' בון ג' דת' א[רץ] ח' ד' זכר ונקבה] ח' זוחן

(ק) את ח' ג' ב[מים] כמים ת' וצראפן זה בזה] ח' כמנסערו זה בזה] זה עם זה לפסצת¹ וצרא] וחותם כלג...ר', וחותם מם, וחותם ת' בז' בון פצ', לו ק', ח' ת' וקורה] וקום ת' ובטן בנפש] ופרי בטן בנטש כ...סר, ופרי נפש נבטן ע, פרי בטן פק, ובטן ת' זכר ונקבה] זכר במשא ונקבה במא"ש כר, זכר במא"ש ונקבה במש"א ת' 1

¹ קריא: בעולם.

[פרק ג, משנה ח; הפרק החמישי, ההלכה השלישית (למברט, עמ' 92)]

34 המליך את שיין באש, וקשר לו כתר, וצראפן זה עם זה, וצר בו שמיים בעולם, וחומם בשנה, וראש בנפש, זכר ונקבה.

(א) את ח' ת' לו לה ת' כתר] קשור ת' וצראפן זה עם זה] ח' ג' זה] זה עם זה זה בזה ה, זו עם זו ת' וצרא] וחותם וצר בז' בון ג' דת' זכר ונקבה] ח' ז'

(ק) את ח' ת' שיין מנו כתר] קשור ת' זה עם זה] זו עז זו כמנסערת¹ וצרא] וחותם כ...ת' בז' בון למנסערקן] שמים אש מנו בעולם] בעולם העליון ת' זכר ונקבה] זכר שמואל ונקבה בשלאם כר]

[– ; הפרק החמישי, ההלכה השלישית (המשך; למברט, עמ' 92)]

35 נאיוה¹ צד צראפן. אמלש מאש מטלא שמאל שמאל שאם שמיים אש אויר רוח ארץ מים. ראשו של אדם אש, בטנו מים, לבו רוח.

(א) נאיוה צד] כיצד בגדת² צראפן אמלש] צראפן א' אמש ה' מאש] משא ג' ח' ג' משא] מאש ג' ח' ג' שמא] שאמ (הזה² שאם] שמא (הזה² רוח) רום ג' ראשו ר' ראש בז' בטנו מים לבו רוח] לבו רוח בטנו מים בדהוח]

(ק) –

¹ סעיף זה, והבא אחריו, אינם בוטח הקצר.

[— ; הפרק השני (התחלתה; למברט, עמי 101)]

36 שלוש אמות אמש.
ונוצר גם אלף: רוח אויר וגוף וחוק ולשון.
ונוצר עם מם: ארץ קור ובטן וגוף חותם.
ונוצר עם שני: שפם וחום וראש וכף חובה.
זה אמש. חסלת.

(א) שלוש אימות אמש¹ ח' זו אימות אמיתות ג', אמות דת² אמש³ ח' (א אלח') מם ד. ב': אילו זו רוח... ולשון⁴ ארץ קור ובטן וכף חותם ד' רוחה... שין⁵ ח' (ה) רוחית רוחה נזת⁶ וגיריה גויה נזת⁷, וגויה ב' ווחק ולשון⁸ ווחק לשון⁹ זה ווחק חק בת¹⁰ ולשונו לשון וכברחים ח' מם מים ארץ¹¹ זו וכף זכות¹² וכף חובה¹³ זה שן¹⁴ ב': אילו זו שמים¹⁵ אש שמים¹⁶ זה וראש¹⁷ כף חובה¹⁸ וכף זכות¹⁹ זה אמש²⁰ זה אמש (חת²¹, ח' זו רוחה...) ורואה²² ח' זו וכף חובה²³ וכף זכות²⁴ זה אמש²⁵ זה אמש (חת²⁶, ח' זו רוחה...) ורואה²⁷ ח' זו וכף חובה²⁸ וכף זכות²⁹ זה אמש³⁰ זה אמש (חת³¹, ח' זו רוחה...) ורואה³² ח' זו וכף חובה³³ וכף זכות³⁴ זה אמש³⁵ זה אמש (חת³⁶, ח' זו רוחה...) ורואה³⁷ ח' זו וכף חובה³⁸ וכף זכות³⁹ זה אמש⁴⁰ זה אמש (חת⁴¹, ח' זו רוחה...) ורואה⁴² ח' זו וכף חובה⁴³ וכף זכות⁴⁴ זה אמש⁴⁵ זה אמש (חת⁴⁶, ח' זו רוחה...) ורואה⁴⁷ ח' זו וכף חובה⁴⁸ וכף זכות⁴⁹ זה אמש⁵⁰ זה אמש (חת⁵¹, ח' זו רוחה...) ורואה⁵² ח' זו וכף חובה⁵³ וכף זכות⁵⁴ זה אמש⁵⁵ זה אמש (חת⁵⁶, ח' זו רוחה...) ורואה⁵⁷ ח' זו וכף חובה⁵⁸ וכף זכות⁵⁹ זה אמש⁶⁰ זה אמש (חת⁶¹, ח' זו רוחה...)

(ק) —

¹ טערף וה, כמו זה שקדם לו, אין בנוסח הקצר. טערף וה לא נשתרם בחת.

[פרק ד, משנה א;

פרק השני, ההלכה השנייה (המשך; למברט, עמי 41)
פרק השלישי, ההלכה השלישית (למברט, עמי 60)]

37 שבע כפולות בוגז בפלות: יסודן חיים ושלום וחכמה ועושר זרע וון ומשלה.
ומתנות בשתי לשונותיהם כפולות שלתמרות: בית בית, גימל גימל, דל דל, כף כף.
פה פה, ריש ריש, תיו תיו — בוגז רך וקשה תבנית גיבור בוגז חלש. וזה תמרות:
תמרה חיים ממוות רע¹, תמרה חכמה איותה, תמרה עשר עוני, תמרה
ורוע שמנה, תמרה חן כיירע, תמרה ממשלה עדות

(א) בוגז כפרתו בוגז כפרת ומתנות בשתי לשונות בינו יסודן... וממשלת² ח' ח' חיים
ושלום³ מים ושולם⁴ ג' ומתנות ג' ומתחמות⁵ ומתחמות ג', משתמשות זה⁶ בשני זה⁷ שהם
כפולות⁸ ח' שלחמורות⁹ ח' (זה) בית בית[כב' זו דל דל] דלת דלת (מנוגך: פתח סגול)
ב', דלת דלת (מנוגך: סגול סגול)¹⁰ ג' דלת דלת (לא מנוגך) ה' כף...תיז¹¹ ח' ג' פה פה
פה (מנוגך: סגול)¹² ב', פי (מנוגך: צרי)¹³ ג', פא ה' כבוגז רך¹⁴ ג' וקשה¹⁵ ח' (זה)
כגנד חלש¹⁶ בדרה זה¹⁷ והן תמרותם וכפולותם שהן תמרות ב', כפולות שן¹⁸
תמרות ג' ז' תמרות חיים... איותה ח' ה' תמרה חיים ג' (גד) תמרה שלום
רע¹⁹ ד' רען מלחתה רע²⁰ ב' תמרה חכמה²¹ תמרה ג' חכמה איותה²² עשר
עוני ד' עשר עוני²³ חכמה אילת ד' זרע שמה²⁴ שלום מלחתה תמרה זרע שמה ד'
כיעורו²⁵ כיאור ג', כאור ח'

(ק) שבע כפולות בוגז כפרת בוגז כפרת ושבעה כפולות ען בוגז כפרת בוגז כפרת
מתנות בשתי לשונות כ...ר, בוגז כפרת מתנותם כתשי לשונות תנו חיים...
שלתמרות²⁶ ח' ס' יסודן יטון צ', יטוד ק' זרע חנקן ח' זרע למנקת²⁷ י', חן חן זרע
פ' ומתקנת כתשי לשונות ח' לפ' ומתקנתם²⁸ ק' בשתי²⁹ בשני צ' זרע פה פה³⁰ פ' כר,
כפולות שלתמרות³¹ ח' כ...ת' צ' דל דל כל כר, דלת דלת ס' פה פה³² מכנית רך
פא ס' ען³³ בוגז רך³⁴ רך למגעatzק, גוש ורפוי רך כר, דגש ורפא רך ס' מכנית רך
ת' י', בוגז מ' תבנית גיבורו³⁵ פ' חנני גיבור ת' צ' בוגז חלש³⁶ כ...ת' זן והן
תמרות ח' חיים... אילות³⁷ ח' כ' תמרה חיים³⁸ תמרה חיים³⁹ ת' מ' זר' חיים צ'
תמרות שלום⁴⁰ פ' רען מלחה סעצר, רעה ק' חכמה איותה⁴¹ טוב רע' ס' צ'
עושר עוני⁴² חכמה אולת⁴³ צ' עוני⁴⁴ בעוני פ' זרע שמה⁴⁵ חן כיעור למןפת⁴⁶ חן
כיעור זרע שמה⁴⁷ למןפת⁴⁸

¹ בחילופי היררכיות ויבאו רק שינויים בכוראים של שמות האותיות. בריב כתבי-היד רשותם כאן רק האותיות ולא שמות.

² א' בוגלון יד שנייה: מלחתה.

³ וכן הוא בכתב-ידי צ' גם בהמשך.

⁴ וכן הוא בכתב-ידי ג' גם בהמשך.

[פרק ד, משנה ב; הפרק השני, ההלכה השלישית (למברט, עמי 46)]

38 (א) שבע כפולות בוגז בפלות: שבע ולא ש'.
שבע כפולות בוגז בפלות: שבע ולא שמו. מכובן שיש צלעות לששה
שבע ולא שמו. מכובן שיש צלעות לששה, מקום¹ קצאות ומקום קדוש, מקום
סדרים, והיכל קדוש מוכן נאמצע. "ברון מוכן במקומות"—אותה. שתים-קצאות מעלה
כבד יי' מקומו² — הוא מקומו של שלש-קצאות מהה. ארבעה-קצאות מורה.
עלמו ואין עלמו מקומו. והוא גושא הא חמש-קצאות מערב. שש-קצאות צפון.
שבע-קצאות עדי עד. והיכל הקדש מכובן.
באלון.

(א) בוגז בפלות³ ח' ד' שבע⁴ ג' ד' שמו⁵ ח' ד' מכובן ב' שען⁶ ח' ד' צלעות⁷ ד' לששה⁸ ושהה⁹ ב' סדרים¹⁰ ד' רכרים¹¹ קדש ד' מוכן¹² מכובן¹³
ד' צלעות¹⁴ קצאות ד' לששה¹⁵ ושהה¹⁶ ב' סדרים¹⁷ ד' רכרים¹⁸ קדש ד' מוכן¹⁹ מכובן²⁰
ד' זות²¹, מיכן ג' כבוד²² ח' ז' יי' ג' ב' ז' מקומו²³ מקום²⁴ ב' עלמו²⁵ עלם ד' זות²⁶ ואין
עלמו²⁷ ואין העולמו²⁸ ב' והוא גושא את כולם²⁹ ח' ג'.

(ק) בוגז³⁰ כיצד פ' שבע³¹ קצאות³² שבעת קצאות³³ קן מקומות³⁴ לצאות... באמצע³⁵ מהן שט
קצאות מעלה ומטה מורה ומערב צפון ודרום והיכל הקדש מכובן באמצע³⁶ למןפת³⁷ מוכן³⁸
מקום³⁹ קצאות⁴⁰ ח' ר', כולם שיש קצאות ען⁴¹ ומקום קדוש⁴² מקום הירוש⁴³ ס', ומרום וקדוש ר'⁴⁴
מקום מוכן⁴⁵ מקום⁴⁶ מכובן נאמצע ס', מכובן במקומו עצמן⁴⁷ אמר צ' שתים...

עליה] קצוות מעלה ב' ס) שלש... מטה ג' ס, שלוש קצוות מטה ע' ארכבע... מורה] קצוות מורה ד' ס, ארבע קצוות מורה ע' המש... מערב] קצוות מערב ה' ס, חמיש קצוות פערב ע' ש... צפון] קצוות צפון ר' ס, ש קצוות דרום צ' שבע קצוות עdry עד] קצוות דרום והקנעה השביעי הוא קנה עdry עד ס, שבע קצוות דרום ש קצוות עד עdry עד ע', שבע קצוות צפון צ' הקודש עץ] קדש עץ] המכון ס) את כולן את העולם צ'

¹ סעיף זה חסר בדוחו ולא השתמר בדוח. ² יהוקאל ג. יב. וראה בראשית רבא פר' סח, עמ' 778-777. ³ כhab'יד. ⁴ כתבי-הדור של הגות הקצר מתפלגים כאן לעשי נסחתי-משנה. ראה הערכה 6 לסעיף זה. ⁵ בילין רשומה כאן ירשה אחרות: ביכומם. ראה גם בחילופ' הירסאות. ⁶ הטקסט לפיטני. ראה הערכה 4 לסעיף זה. בילוף המלים הפומחו הן: מקום שיש קצוות.

[פרק ד, משנה ג; הפרק החמישי, ההלכה הרביעית (למברט, עמ' 92)]

(ק)

39 שביעי כפולה בוגר בפ' ר' הילך: החקן החבן
 וחצין צידן שקלן והמירן, וצר בהן
 וכוכבים בע' ², ומים בשנה, ועשירות
 בנפש, ושבע שבותה,
 רקיעים, ושבע אדרמתו, ובשבע שבתות,
 לפ'יך תגב שבעי תחת כל השמות.

(א) החקן שקלן גת צידן החקן ג', שקלן דת ³ שקלן ⁴ והעמידן ג', המירן ד'
 והמירן ח' ג', וצידן ד', והימירן ⁵ זהם בעולם ח' זהם ⁶ בשנה ח' זהם ⁷ זהם
 שבנה שבעה) שבנה בשבעה גת' ⁸, ח' זהם ⁹

(ק) בעולם) שבעה בעור' הדודים עז' בנטש] בנטש שבעה כסרן ושבע
 אדמות] ושבע ארצות לעפץ, ושבעה אווצרות קן ושבע שבותה ¹⁰ ושבעה ימים
 מברורות עז' שביעי] שביעי לכל חוץ לפרט, ח' ג' תחת כל השמים] תחת השמים לעז' ¹¹
 סעיף זה חסר בדוח.
 ¹ קרא: בעולם. ² על פי תני. ³ בדפוס בטウות: בוגר. ⁵ מכאן עד סוף הסעיף חסר בדפס.

[פרק ד, משנה ד; הפרק השלישי, ההלכה הרביעית (המשך; למברט, עמ' 60)]

40 כי זה צידן. שתי אבני בונות שני בתיים. שלוש בונות שהה בתיהם. ארבע
 בונות עשרים וארכבע בתים. חמיש בונות מאה ועשרים בתים. שבע בונות שבע מאות
 ועשרים בתים. שבע בונות חמיש אלפים וארכבעים בתים. מכאן ואילך צא וחשוב מה
 שאין הפה יכולת לדבר, ומה שאין העין יכולה לראות, ומה שאין האוזן יכולה לשמעו.

(א) כי זה צד) כיצד בגדה ת', כאחץ צד ח' ששה בתים] ששה גת ¹²
 ארבע בונות] ארבע גת ¹³ עשרים וארכבע בתים] עשרים וארכבע גת ¹⁴ חמיש בונות]
 חמש גת ¹⁵ מאה ועשרים בתים] מאה ועשרים גת ¹⁶ ששה בונות] שיש גת ¹⁷ שבע מאות
 ועשרים בתים] שבע מאות ועשרים גת ¹⁸ מיכאן זה, מכאן ת' ¹⁹ ואילך צא) והלך
 צור ח' וחשוב] וחשב זה מה שאין יכול בגדה ח' ח' יכול בגדה ח' לבר] לטפר ת' ²⁰ ומה שאין העין יכולה לאאות ²¹ וכןין לראות גת ²², ואין האין
 יכול להלטמו ²³ ד, ומה שאין יכול לשמעו ח'

(ק) כי זה צד צידן ח' למינפקתין כי זה צד) כיצד סעץ, כאחץ צד ר
 אנכitos] וחותות. מנת ²⁴ שלוש בונות אבני בונות קן ארבע אבני בונות
 בונות קן עשרים וארכבעה] ארבעה ועשרים מנת ²⁵ חמש אלפים וארכבעים
 בתים] ח' ²⁶ חמיש בונות] חמישה אבני בונות קן. ששה בונות קן
 שבע בונות ... וארכבעים בתים] ח' מתק ²⁷ וארכבעים ח' כ, וארכעה פ' בתים] ח' כ'
 מכאן מיקן כ, מכאן [ס] וחשב כ' יכול עצצ'ו ומה שאין העין יכולה
 לראות ח' כ...ת' ²⁸ ומה שאין האוזן יכולה לשמעו ²⁹ ואין האוזן יכולה לשמעו
 למנperfת, ולא האין יכול להלטמו ³⁰

—; הפרק החמישי, ההלכה החמישית – ההלכה האחת עשרה (למברט, עמ' 92-93)

41 (1) המליך את בית: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו שבתי בעו' ³¹
 ושבת בשנה ופה בנפש.
 (2) המליך את גימל: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו צדק בעו ואחד בשכת
 בשנה ועין ימין בנפש.
 (3) המליך את דל: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו מאדים בעולם ושינוי בשכת
 בשנה ועין שמאל בנפש.
 (4) המליך את כף: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו חמה בעו ושלישי בשכת
 בשנה ואף ימין בנפש.
 (5) המליך את פה: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו גונה בעו ורכבי עי בשכת
 בשנה ואף שמאל בנפש.
 (6) המליך את ריש: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו כוכב חמה בעו והמשי
 בשבה בשנה ואוון ימין בנפש.
 (7) המליך את תייו: וקשר לו כתר, וצידן זה עם זה, וצר בו לבנה בעו וששי בשכת
 בשנה ואוון שמאל בנפש.

(א) (1) ביה] ג' ג' וקשר לו] וקשה לה ת' ³² זה עם זה] זה בזה ה, זו עם זו ח' ³³ וצר
 בו] וצר בהן ת' ³⁴, וצר ג' שבתי שבתאי גות ³⁵ ופה בנפש ופה בונש זכר ונקבת ת' ³⁶.
 (2) המליך את גימל ³⁷ המליך ג' ת' ³⁸ וקשר לו] וקשר לה ת' ³⁹ וצידן זה עם זה ח' ד',
 וצידן זה בזה ה, וצידן זו עם זו ת' ⁴⁰ וצר בו] וצר לו ד', וצר בהן ת' ⁴¹ זילק] כתר ד'

- ואחד בשכבה בשנה] ואחד בשכבה חן ועין ימין בגוף] ועין ימין בגוף זכר ונקבה תְּנָא
 (3) את דלְן תְּנָא, את דלה ב, (מנוקד: פה גול) ז' וקשר לו וקשר לה תְּנָא וצרכן
 זה עם זהן ח' גדרן זה עם זהן ז' עם ותְּנָא ז' וצר בו וצר בהם גתְּנָא ועין שמאל בגוף
 ועין ימין: (4) את כףך תְּנָא ז' וקשר לו וקשר לה תְּנָא וצרכן זה עם זהן ח' דח, ז' עם זהן ז' וצר
 בו וצר בהן תְּנָא ז' ואון ד' בגוף] זכר ונקבה תְּנָא
 (5) את פה תְּנָא, פה (מנוקד: סגול) ב, פי (מנוקד: צרי) ז' וקשר... עם זהן ח' ד' ז' וצרכן
 זה עם זהן ח' חן ז' עם ז' וצר בו וצר בהן תְּנָא נוגה] כוכב חמה נוגה ג, כוכב בנו ואון שמאל ז' ואון
 מאדים ג' כוכב בנו ואון שמאל ז' ואון ימין בגוף] זכר ונקבה תְּנָא
 (6) את רישן את ראש ח, ר' תְּנָא ז' וקשר לו ז' וקשר לה תְּנָא ז' וקשר לו כתר ח' ד' ז' וצרכן
 זה עם זהן ח' דח, ז' וצרכן ז' עם ז' ז' וצר בו ז' וצר בהן תְּנָא כוכב חמה] כוכב דהה תְּנָא
 ואון ימין] ואון ימין ז' ואון ימין בגוף] זכר ונקבה תְּנָא
 (7) את מינו תְּנָא ז' וצר לו כתר ח' ד, ז' וקשר לה כתר תְּנָא ז' וצרכן זה עם זהן ח' דח,
 ז' וצרכן ז' עם ז' ז' וצר בו ז' וצר בהן תְּנָא לבנה ב, שמי בשט בשנה ג' ורשי בשכבה
 ג' ורשי בשכבה לבנה בעולם ג' ואון שמאל ג' ואון ימין בגוף] זכר ונקבה תְּנָא

¹ סעיף זה ישנו רק בנוסח הארוך. ² קרא: בעולם.

[פרק ד, משנה ד (המשך); –]

42 וכחן: נחקרו שבעה רקייעים ושבע ארצות ושבע שעות ושבעה ימים. לפיכך חיבכ
 שבעי לכל חפץ תחת השמים.

(א) וכחן ג' (המשך) חצב תְּנָא ושבע שעות] ח' ג, ז' שערים ד' לפיכך לך ה
 חיבכ] חצב גתְּנָא

(ק) וכחן ומahan צ' (המשך) החלקו מ, מהקקו ע, ז' מהקקו צ, מהקקו ר' שבעה
 רקייעים] שבעה שבעה רקייעי ר' ושבע שעות] ושבע שכבות לפק, ושבעה ימים עז
 ושבעה ימים] ח' למןפק, ז' פעים כסצ, ושבעה מDOBROT ע, ושבע שכבות ר'
 לפיך] לנו ל, לפי קר עז חיבכ] חביב עפ, ח' סו לכל דפץ] ח' כל צרכן תחת השמים צ'

¹ ראה גם § 39 (בנוסח הקוצר). להוציא כס מופיע סעיף זה בפרק ד' של הנוסח הקוצר עצמאיים.
 בנוסח הקוצר קודם § 43 ל-§ 42. סעיף זה חסר בזוז.

Sefer Yezira

[פרק ד, משנה ד (המשך); הפרק החמישי, ההלכה השתיים עשרה (למברט עמ' 93)]

43 ואילו: הן שבעה כוכבים בעז: חמה נוגה כוכב-חמה לבנה שבתי צדק מאדים.
 ושבעה ימים: שבעת ימי בראשית.

ושבעה טעורים נוגה: שתי עינבים ושתי אונינים ושתי נחריות ופה.
 ושבעה רקייעים: וילון רקייע שחיקם זבול מעון מכון עירובות.

ושבע ארצות: אדמה אזקה תבל נשיה ציה חיל ארץ.
 חיזה את העדרים והעמידן אחד אחד לבדו: עולם לבדו, שנה לבדה, נפש לבדה.

(א) ואילו... ארץ] ח' דזח; ואילו הן ח' ב, ואילו הן בעולם] ח' הדת ז' חמה ...
 מאדים] ח' נגעל שצטם ה, שבתאי צדק מאדים אלה נגה בככ לבנה תְּנָא כוכב חמה] כוכב בנו
 שבתאי] נוגה] ושבעה ימים... יפה] ח' ה' ושבעה ימים] ימים בשנה בנו שבתאי] כשבעה
 ג, שבעה תְּנָא בגוף] זכר ונקבה תְּנָא עינבים] אונינים גתְּנָא עינים גתְּנָא שתי
 נחריות] שתי חוחטמן ב, שתי חוחרים ג, שני חוחרים גתְּנָא ופה ג' שבעה רקייעים]
 ואילו הן ז' רקייעים ה' רקייען ח' (ושבע ארצות] שבעה ציה ח' ג' ואילו הן ד' ארצות
 ה' אדמתה] ח' ג' ארקא... ארץ] תבל שיטה ציה ח' ג' ואילו הן ד' אדמתה ג' ציה ח' ה' חיל תבל
 ג, אוץ ה' ארץ] חיל יבשה ה' דיצה את העדרים] ח' גתְּנָא חוצה ג, חוצה ד' העדרים]
 העדרים ג' ועתמידן] העדרים בנו שנה גתְּנָא נפש
 גתְּנָא נפש] שנה גתְּנָא

(ק) שבעה כוכבים] כוכבים ב...ת. ז' בעולם] ח' ע. בעולם שבעה מנת ז' חמה...
 מאדים] ח' נגעל שצטם כסערו כוכב חמה] זכר ח' ג' שבתאי מנצחתי, ז' נ' שבתאי שבתאי
 מנצחתי ז' ושבעה ימים] זכר ושים בשנה כסר, ואילו הן ימים בשם למגע... קת' ז'
 שבעה מסעתקת ז' ימי בראשית יום ראשון ושני ושלישי ורביעי ושביעי ושביעי
 ושביעי והוא שבת צ' ושבעה שערים ב拊ש עצ' עינים] אונים עק' אונים עינים
 שערים ב拊ש ק, ואילו הן שבעה שערים ב拊ש עצ' עינים] אונים עק' אונים עינים
 על, נחרדים ר' שתי נחרדים והנחרדים כ, ושני נחרדי הארץ לפ, וב' אפס סע',
 ואפסים צ, אונים ר' ושתי נחרדים ופה והפה ונקי הארץ מנקת ז' ופה] והפה
 כספצ'ר ושבעה רקייעים... לבירה] ח' כ...ת. ז'

¹ בדיזה מצוי רק המשפט האחרון של הסעיף: חיזה וככ.

² קרא: בעולם.

³ מכאנן ועד סוף הסעיף רק בנוסח הארוך.

[–; הפרק השminiי (למברט, עמ' 101).]

44 שבע ז' כפירות בגודל נפלות:
 נוצר עט בית: שבתי שבת ופה והיים ומאות.
 נוצר עט נימל: צדק ואחד בשבת ועין ימין ושלום ורע.
 נוצר עט דל: מאדים ושני בשבה ועין שמאל וחכמה ואילת.

ג' נזעך עם תיר: לבנה וערב שבת ואוון שמאל וממשלה ועבדות.
ה' נזעך עם פֶּלְמָר: גונה ורביעי בשבת ואף שמאל וזרע ושמהה.

(א) שבע כפולות בגז (פלוטון) זו נוצר עם בית שבתני נוצר עם פה שברוי ה, נוצר עצם בית אילו שבתאי ג, נוצר עם ב' שבתאי חירום ת² נוצר עם גימל ... ורעה ח' גימל נימיל אילו ז אוחד שני ז ימין ושלום ורעה ח' דן ורעה ב, ורעה ושםמה ה' נוצר עצם דל... שבתן ז' דן דלה ב, דלה אילו ז ואולות ואולות דהזה ז' נוצר ח' דן
 (ב) אילו ז' ושלישי בשבחו ז' דן נוצר עט פה³ עם פ דן פה (מנוקד: צרי) אילו ז' שבתן ח' דן ואיך שמאל ורעד ושםה[ה] ורעד ואיך שמאל ורעד ושםמה ב' נוצר עט ריש דן ריש ריש אילו ז' כוכב-חירומה[ה] כוכב (גדת², חמלה ה' שבתן) ח' דן
 וככערוב (נדחתה ז' נוצר עט תיו) עם פ דן ריש ח' דן כוכב (גדת², חמלה ה' שבתן) כוכב לכנה ב' וערב שבתנו ויר שבת ג, ו' ושי שבתotta זה זהו בנה, והן ח' זה בלאז' בפלוטון ח' דן.

רַק בְּנֵשֶׁת הָארֹן לֹא נִשְׂתָמֵר בְּבָה.

[פרק ה, משנה א; הפרק הראשון, ההלכה השלישית (המשך; לمبرט, עמ' 28)]

45 שתים עשרה פשوطות הוחטלו נצץק: סעון ראייה שמיעה הריהה ושותה לעליטה ותשמש מעשה ההילך רוגז ושותוק הירחור וшибנה.

(א) הוא ... צקן ח' דן לזבוב' על נסע ה' סעצקן צע סק ת' ייסודן וטודן ב' ראייה[
הזה']² הריחת ריחנה בדז', הרחה ת' ומעשנה, ומעש ה', ת' הילוך הלוך
הילדת², הילד ב' רוגן ג', רגון ת' הירחורה' הדבור ד' ושינה' שמהה ושינה ת'
[

ק) שטים עשו פשוטות מדוין שתים עשרה פשוטות מנעיצתקן יי' סודין ח' צ' איה ראה כמנעיצקן הרוחה צ' צרת צ' ריח ק' לעיטה ליצטה ע' גאנטשMISS צו תחשMISS והמשיט המטה ע' לעיטה צו היילוק והולוך ל... רוגז גאנטשMISS צו הירהור רחרחן מ, חדהור נא [ושינה] ושינה ודיבור ע' למןפַתְן צו הירהור רחרחן מ, חדהור נא [ושינה] ושינה ודיבור ע'

ו סעיף זה לא משתמר ב-ח. **ב** כל כתבי-היד האחרים, הן בנוסח הארוך והן בנוסח הקצר, וורסים כאן: שיחה.

[—; הפרק השני, ההלכה הרביעית (למברט, עמ' 47)]

46. שתים עשרה פשטו הוזחטילְזָעֶצָּק: שתים עשרה ולא אחת עשרה [שתיים עשרה ולא שלוש עשרה].²

(א) שטים עשרה ... צקן ח' די שטים עשרה] מידתן שתים עשרה בו ה'... צקן ח' ז' [ב) שטים עשרה ... צקן ח' די שטים עשרה ולא אחת עשרה] שנים עשר ולא אחד עשר ת' ז' [ג) שטים עשרה ז', עשרה] עשי עשרה ולא שלש עשרה] ח' בה, שנים עשר לא שלשה עשר ת' ז' .

— (ג)

סעיף זה נמצא רק בנוסח הארוך, לא נשתרם ב-ה.

ההשלה על-פי זו.

¹(פרק ה, משנה א; הפרק השני, ההלכה הרביעית (המשך, למבוט, עמ' 47–48))

47 שנים עשר גבולי אקלטן: מופצלין לששה סדרים מופסקין בין רוח לרוח. גבול מזרחה צפוניות, גבול מזרחה רומיית², גבול צפוןית תחתית, גבול צפוניות מערבית, גבול צפוניות אפריקאית ורומיית³, גבול מערבית דרוםית, גבול מערבית דרוםית, גבול מערבית תחתית, גבול דרוםית מזרחה, גבול דרוםית רומיית, גבול דרוםית ומרחיבין⁴ והוליכין עד עדי עד. והן הן ורוות עולם.

(א) שנים עשר] מידותן שרים אשר בו גברליון בובלין הגו' אלכסוני'ן אלכסון'ן ב', אלכסוני'ן גדרת', אלכסון'ן ה', אלכסון'ן ז' מופצלי'ן מופצלי'ן גדרת'; מופצלי'ן ז' לשחה'ן לולו'ן ה' מופסקין'ן מופסקין'ן ת', מפסקין'ן ז' בירן'ן בין' בין' ג'

(ק) שנים עשר] מדין שנים עשר כ...תנו גבולי אקלטין גבולים באלבסובין מושגליין [...] לרבתן]sic ב...מ.¹

להלןן שנים עשר אגדות לפי כתבי-היד השונים (לפי סדר הופעתם ולא תיקוניים): —

⁽¹⁾ מזרחה דרוםית אק; כל שאר כתבי-היד: מזרחה צפונית.

(2) מורהית רומית אג; מורהית צפונית ק; כל השאר: מורהית דדומית.

(3) מזרחת תחתית אגוזק; מזרחת רומית בהת² כל מסעפצראן

• 7 •

4) צפוניות חתית א; מוזחית חתית בדחת כל מסעפזרת; צפוניות מוזחית ג;

צטנוזיה ערבית ; מורות רופית ק.

6) צפונית מערבית אפקק; צפונית מזרחית אם; צפונית רוסית ב; צפונית צפונית צפונית;

ארכיאולוגיה – מדע העוסק בחפירת ממצאים ארכיאולוגיים וניתוחם.

מחרת

163

- (6) צפונית רומית א ; צפונית מערבית בכלס ; צפונית מהתית גמרת ; מערבית דרוםית דהוֹל ; מערבית רומית ע ; צפונית דרוםית פצק ; מערבית צפונית ת².
- (7) מערבית תחתית א ; צפונית רומית ב דקספְּצָק ; מערבית צפונית גה ; מערבית רומית זת²ל ; מערבית דרוםית מת¹ ; מערבית תחתית ע ; צפונית דרוםית ק ; דרוםית רומית ר.
- (8) מערבית רומית א ; צפונית תחתית בפְּצָק ; מערבית רומית ג ; מערבית תחתית דתְּכָלֵס ; מערבית מורהית ה ; מערבית צפונית מת¹ ; צפונית רומית ע ; דרוםית תחתית ר . (מכאן ואילך חסר ב-ע)
- (9) מערבית רומית אלת¹ ; מערבית דרוםית בהר ; מערבית תחתית ג ; דרוםית רומיות דכְ ; רומיות מורהיות ז ; מערבית דרוםית תְמִפְּצָק ; צפונית תחתית ס .
- (10) מערבית תחתית אלהת¹ ; מערבית דרוםית בר ; דרוםית מערבית ג ; דרוםית תחתית דכְ ; דרוםית רומית זס³ ; מערבית רומית תְמִפְּצָק ;
- (11) דרוםית תחתית אוזת² ; מערבית רומית בר ; דרוםית רומית גהַלְמָתָה¹ ; צפונית דרוםית ב ; מערבית תחתית פצק ; צפונית רומית ד . (ב-זם לא נימנו אלא אחד עשר).
- (12) דרוםית רומית אה² ; מערבית תחתית בר ; דרוםית תחתית גהַלְפְּצָקְתִּי ; צפונית תחתית דקס ;
- (כ-ב נימנו 16 ; ב-הע נימנו 14 ; ב-פְּצָק נימנו 13)

- (א) עד ח' גת² והן הן) והם תז זרועות גבעות הת²
- (ק) ומרחיבין) ומרחבים עז עד ד) קרנו והן הן המ מקת¹

רשימת הגבולות- השובשת ביתור כל כתבי היד. כתבי-יד ז מנערה לי כמייצג מהימן ביוירר של רשותה, וגם זאת בשני תיקויים, ובחרתי בו כמשמעות הייסוד אזן (אצל ליבורט, עמ' 47-48).

בכתבי-יד בטענות: דרוםית. ³ חסר בכתבי-יד. ⁴ מכאן שוב כתבי-יד א. משפט כתבי-יד: שיטם. ביזח (בראש כתבי-יד) ח מהמרו טמי השירות של טערף יה. ⁵ במשפט כתבי-יד: שיטם. כתבי-יד ג לא נולקח בחשבון, כיון שיש בו שתי נירשות.

[פרק ו', משנה ג; הפרק הששי, ההלכה הראשונה והשנייה (ליבורט, עמ' 95-96)]

48 שיטם: עשרה פשوطות הָזֶה-תְּלִין-עַטְּצָק: אַקְקָן צַרְפָּן חַעֲבָן שְׁקָלָן וְהַמִּרְן וְצָרְבָּן מולות וודדים ומניהgin. שני עליונות ושבוי לעזום ושבוי נועצים ושני עלייצים. והן קורקבנין ושתי ידים ושוחרי רגלים. שעאן מכון מריבה ערבן במן מלוחמה זה לעומת זה. שיטה²: אחד אחד לבודו עמוד. שבעה - שלשה חולקין על שלשה אוזניים וחדוד אחד חוץ ובדבוקן שבעה אוזניים ושלשה עמודים. כ... נפץראת¹, בינהים עק, בינהים ס שלשה אויננס ושלשה אורהובים שלשה אוינהים ושלשה שנואנים כ... ת. ו/or אל ס מלך¹ ח' קון בכולן כ' ממעון קדשו ל, ובס"א שלשה אוינהים והלכ' שלשה שנואנים הלשון והכבד והמרה שלשה מהיים שני חוטמים והטלול שלשה ממיתין שני הנקבים התחתונים והפה ע"כ פו וסימן לדבר... בגורף אחד ח' כ...ת:

- (א) שיטם עשרה] שיטם עשרה שרים עשרה ח' פשوطות פשوطות ח' ח'...צק¹ ח' ז' צרפן ח' גה, חצבן זת² ח' ח' ב, צרפן זת², שקל³ ח' שקלן¹ ח' בנהן⁴ בו ח' מולות⁵ שנים עשר מולות גת⁶, שנים עשר מולות בעולם טלה שור תאומים סולין אריה בתולה מאזינים עקרוב קשת גדי דגים ב' ח' חדשם⁷ שנים עשר מנגינים בוגת⁸, חדשם גת², ושנים עשר חדשים ב' טוים ז' לווטם⁹ עלייצין ב, יעצים¹⁰ עלייצים ג' ג' נצעים¹¹ עלייצים ז' עלייצים ושני ציידים מורה וכבד והמסס וטחולות כROLIT¹² ימיין וכולית שמאל ד, עלייצים ב' טויפן וב' ציידון, ב' עליין הקיבה וחוקרבן, ב' טויפן ב' יידם, ב' ציידין ב' גיגלן ה' קורקבנין (הרכ' והשניה מנוקדת בטהר-קמץ), ז' קורקבנין ח' קורקבן דת², והקורקבן ה' רגלים גולים ושתוי כלויות נגד מורה טוחלי ומוסט קיבחה וקורקבן בו כמן כמין ב' דות¹³, כמו ה' ג' זה לעומת זה וזה לעומת זה העשה האלהים ז' זה לעומת זה שעאן האלהים ח' שלשה¹⁴ ג' ד' אחד אחד אחד אחד ב' ח' עומרן ז' זוחן שבעה¹⁵ ח' ד', והשבעה תז' ח' חולקן¹⁶ חולקן דת¹⁷ שלשה שבועה אחד ב' עומרן ז' זוחן שלשה ג' הדות¹⁸ ג' הולקן ז' הולקן שלשה על שלש ב, שבעה שבעה הולקן ושלשה על שלשה ח' שבעה חולקן שלשה על גבי שלשה ז' בנתים ז' בנתים ג' בנתים ז' ג' אורהובים ב' ג' אורהובים ג' ג' אורהובים ג' ג' מהיים ג' מרתין ה' ג' מרתין דה' ג' ג' נאגן¹⁹ ח' ג' נאגן²⁰ על כלן ז' זה בוהה²¹ וזה עם זה ז' וסימן ז' אחד אחד אחד צרפן ה' וזה זה ז' ט' ט' ז' ז' נל ט' ט' צק ק' ג' כאוה צרפן זה הוא זח טי לן סע זק ח'

- (ק) אחד אחד מנעפת²² לבודו עמוד עמוד לבדו ל, מהם עז' שבעה שלשה²³ שלשה שבעה ק, שבעה כ... צרת²⁴ על שלשה שלשה מול שלשה מנפצת²⁵, שלשה על שלשה כסער, שלשה שלשה לן ואחד²⁶ ח' מנתה²⁷ ח' מונת²⁸ ח' מונת²⁹ כ... רן³⁰ כנתים³¹ כנתים כ... נפץראת³², בינהים עק, בינהים ס שלשה אויננס ושלשה אוינהים שלשה שנואנים כ... ת. ו/or אל ס מלך¹ ח' קון בכולן כ' ממעון קדשו ל, ובס"א שלשה אוינהים והלכ' שלשה שנואנים הלשון והכבד והמרה שלשה מהיים שני חוטמים והטלול שלשה ממיתין שני הנקבים התחתונים והפה ע"כ פו וסימן לדבר... בגורף אחד ח' כ...ת:

¹ תחילתו של טערף והמציאה רק בנוסח הארוך. ראה ההערה הבאה.
² מכאן גם בנוסח הקצר, אלא שבנוסח זה מקום בטרך הששי, לאחר § 60.
³ משפט זה בנוסח הקצר: שבעה חולקים שלשה מול/על שלשה ואחד מכריע ביטאים. – ראה בחילופי-ירידיאות.
⁴ כאן נסף בכתבי-יד מנעפה²⁰ של גנטוש הקצר המשפט: שלשה אוינהים: (אוינהים ע אורהובים ק) הלב והאוינה וטהה; שלשה שנואנים (שנאים ק): הכבד והמרה והלן.

פרק ה, משנה ב; —

49 שתיים: עשרה פשוטות ה' ר' ז' ט' ל' נ' ט' ע' צ': חקוק וחצבן צרפן שקלין והמירן צרפן בהן שניבי عشر מזלות בעולם וشنים עשר חדשים בשנה ושלנים עשר מניגרים בנפש.

(א) וחצבן] צרפן ב, ח' ה' צרפן... בונדשן ח' ג' צרפן] חצבן ב' בונדשן בונדשן
ונקבה ת' 2 אילו han שנים עשר מולות ... וקובחה ח' ב' ד' ואילו han שנים עשר מולות
... אדרן] ת' 2, טליה ... אדרן] ח' ג' מרחשווון] מרחשווון han אילו han ואילו ג' han שנים
עשרה] והשנים עשר ח' 2 בונדשן ח' ג' שתי ידים] שני ידיים ת' 2, יד ימין יד שמאל han השתי
רדרוליטן] שני רגלים ח' 2, רגל ימין רגל שמאל han השתי כלויות] שני כלויות ת' 2, כלית ימין

(ק) פשوطה) אהיותם כסו והאבן צרכן למנצ' ח' עת זו צרפן החבן, ל'ץ, ח' כמנס' ר' שלן' זה מנפקת נ' והמין' ר' מנפקת נ' וצין' צרפן וצר ס', ועשה פ' ושנים עשר חדשם ... בונשן' זה מנעפת' מזולות מלות בעולם כלסצרא' טלה... דינט' סטמן' שתה' פאָב מעך גוד' מונט', פשה' פאָב מעך גוד' לעקרן' ושנים עשר' ואלו ה' שניהם עשר' כ...ס. פ.ת' נ' החדש'ם' חדשם' בשנה מנערת' נ' ניקן' ואילו ה' ניסן' ע' ניקן'... אדר' נאָת האָת' מאָת' לאָר' תמו' ... אדר' האָת' מאָל' משלא' ע' מהחשות' מאָת' כמנפקתק' נ' כסילן' כסילן' שני רגלים צ', רגיל' ימי' ושמאל' לסע', רגיל' ימי' וזה מני' ד שאל' קר'ו שטי' רגילים' שני רגלים צ', קליית' ימי' ושמאל' ע' כבד' טהול' רגיל' שמאל' קר'ו שתי קליות' וב' הקליות' ס', קליות' ימי' ושמאל' ע' כבד' טהול' מונפקתק' נ' ומרה' כד' מונפקתק' נ' טהול' מרה' מונפקתק' נ' המפס' מס' מונפקת נ' טהול' זיינט' זיינט' קיבת ארבעון ב...ארם'. בחת' זורבכט' קאן'

¹ סעיף זה אינו בדוח. ² כאן נוטף כי מכונעפקותהו המשפט: עשאו (עשאו ק) כמיין (כמן ר) מיבנה (מדינה מנוהת, מסבכה ע) וערקן (עשאו ק כמן צ) מלחהה; ים את זה לועמת וזה העשה הלאהויהו (בדוחם ז, ד).

פרק ה, משנה ב (המשך); –]

(2)

50 שלש אמות שהן שלשה אמות שמהן יצא
בכפולות בגודל פורטת, ושתים עשר פעוטות
הווציאו לן סע צק.

(א) אמות ג נגד כפלה ח' גדה ח' ... צק' ח' אדה

(ק) יוצא מנו

ו סעיף זה אינו בראבזון. הנוסח הארוך כאן הוא לפני תי' והקצר לפני תי'.

2. תחילתו של הסעיף רק ב-מנעפתו.

מכאן גם ביתר כתבי-היד של הנוסח הקצר.

פרק ה, משנה ג; —

51 אללו עשרים ושתיים אוטוות שבחן יסד יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים חיים אל שדי רם ונsha שוכן עד וקדוש שמו.²

(א) אלו הן דן יהוה צבאות אל יי' צבאות ה' (ב) אלו הן ליקן עשרים ושתיים שתחם עשרה קן שכחה יטד ח' כו יהוה ה' (ג) אלהינו אליהם ל, הבה יה' יהוה מת', והה יה' יהוה נ', יה' יורי אלהים ע, י' אלהי קן אלהי ישראל אלהים חיים אלהי ישראל במסעפרקת', אלהים חיים אלהים חיים אלהים אל שדי' ח' אלו אלן ח' כ...ס...ת' שדי' ח' כ...ע...ת'

² ישעיהו נז, טו. סעיף זה אינו בדרכו. כאן הוא לסייע. ראה גם סעיף 56.

[—; הפרק הששי, ההלכה הרביעית – ההלכה החמיש עשרה (למברט, עמ' 96–97)]

52 (א) המליך'ו היה: וקשר לו כתר, וצרכן זה עם זה, וצר בו טלה בעולם ונניס בسنة וכבד בגוף.

(2) המליך את ווֹיָה וקשר לו כתר, ואפרגן זה עם זה, וצר בו שור בעו ואיר בשהנה ומורה בכנשׁ.

(3) המליך את זיון: וקשר לו כתר, וצרכן זה עם זה, וצרר בו תחומיים בעו וסiron בשגשוגם.

(4) המליך את חיית: וקשר לו כתף, וצறן² זה² בוהא, וצר בו סרטן בעז ותמו בשנה הדומס בנפש.

³ המליך את טיתו, וקשר לו כתה, וצרפן זה בזה, וצרר בו אריה בעולם ואב בשנה רבוכוליה שלימים (בנשך).

(6) המליך את יוד: וקשר לו כתר, וצרכן זה עם זה, וצר בר בתולה בעז ואלול בשנה הבכורה של שמואל בוגר. (7) המליך את למד: וקשר לו כתר, וצרכן זה עם זה, וצר בר מאונינים בעלם וחשי ר' בשנה קרכין בנפש.

(8) המליך את נון: וקשר לו כתר, וצרכן זה עם זה, וצר בו עקרב בעו ומרחשות בונה קקrica בנטש.

המלך את סטך: וקשר לו כתף, וצרכנו זה עם זה, ונצר בו קשת בעו וככליו בשנה ויד
ממין בנפשם.

(10) המליך את עין: וקשר לו כתר, וצרכן זה בזה, וצר בו גדי בעו וטבה בשנה ויד שמאל בנפש.

(11) המליך את צדי: וקשר לו כתף, וצראן זה בזה, ווצר בו דלי בעו ושכט בשנה ורגל
מין בנפשו.

(12) המליך את קוף: וקשר לו כתר, וצפרון זה בזה, וצער בו דגים בעו ואדר נשנה ורגל שמאלו בנפש.

- (א) (1) המלך ה[י] המלך את ה[י] גוזח, המלך את הא ב, המלך את ה[י] (מנוקד בצרוי), המלך את ה[י] ת[י] וקשר לו[ן] וקשר לה ת[י] וצՐפַן ח' ב[ה] זה עם זה[ו] וזה באה ד, וזה עם זו ת[י], ח' ב[ה]ו וצר בו[ן] ח' ה[י], וצר בהן ת[י] טלא ז[ו] ב[נפש] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (2) את יו[ן] ז[ו] ב, אותן ז[ו] ת[י] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (3) את זין[ו] אות ז[ו] ת[י], זין[ו] ב, את זין[ו] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה עם זה[ו] ח' ד[ח], וצՐפַן ז[ו]
- (4) עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] וטחולו[ן] וטהולו[ן] (טיית בקמץ) ז[ו] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (5) את ח'ת[ו] ח' ב, אותן ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה ב[זוח] ח' ד[ח], וצՐפַן זה עם זה[ג]ה,
- (6) וצՐפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] סדר[ן] ג[ו] והמסס[ן] ג[ו] ומסס[ן] ב[זוח] ב[נפש] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (7) את טה[ן] ט' ב, אותן ט' ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה ב[זוח] ח' ד[ח], וצՐפַן זה עם זה[ג]ה,
- (8) וצՐפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] וטחולו[ן] וכוליה[ן] וכוליה[ג], וכוליה[ג], כוליה[ד], וכוליה[ה], וכוליה[ט] ז[ו] של[ן] ח' ד[ח]ה[ת] ז[כְרָן] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (9) את יוד[ו] י' ב, אותן י' ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה עם זה[ו] ח' ד[ח], וצՐפַן ז[ו] עם זו
- (10) ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] וכוליה[ה] וכוליה[ט] ז[כְרָן] ג[ו] וכוליה[ג], וכוליה[ד], וכוליה[ח] ז[ו] של[ן] ח' ד[ח]ה[ת] ז[כְרָן] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (11) את למ[דו] ל' ב, אל[ג], אותן ל' ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה עם זה[ו] ח' ד[ח], וצՐפַן ז[ו]
- (12) עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] מאנים... ב[בנש] ח' ג[ו] וקרקב[ן] וקרקב[ן], ה[ת] ז[כְרָן] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (13) את המלך... ב[ב]ו[ן] ח' ג[ו] את נון[ו] נון[ב], אותן נ' ת[י] וקשר לו[ן] וקשר לו[ן] ועשה לו[ן] ועשה לו[ן], וקשר לה ת[י] וצՐפַן זה עם זה[ו] ח' ד[ח], וצՐפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] ומרחשות[ו]
- (14) ומרחשות[ו] ב...ת[י] ב[בנש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (15) את טמ[ן] טמ[ן] ב, אותן ט' ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה עם זה[ו] ח' ד[ח], וצՐפַן ז[ו] עם זו
- (16) ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] וכטליו[ן] נשנה[ח] ג[ו] וכטליו[ן] ז[ו] ייד[מ'ן] ייד[ל'מ'ן] ייד[ל'מ'ן] (ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י]).
- (17) את עין[ו] עין[ב], אותן ע'י' ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה ב[זוח] ח' ד[ח], וצՐפַן זה עם זה[ג]ה,
- (18) וצՐפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (19) את צד[ין] צד[ין] ב, אותן צדי' ת[י], את צדי' (מנוקד: שוא-צדי') ז[ו] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה ב[זוח] ח' ד[ח], וצՐפַן זה עם זה[ג]ה,
- (20) וצְרָפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].
- (21) את קרו[ן] קו[ף] ב, אותן קו[ף] ת[י] ל[ו] לה ת[י] וצՐפַן זה ב[זוח] ח' ד[ח], וצՐפַן זה עם זה[ג]ה,
- (22) וצՐפַן ז[ו] עם זו ת[י] ב[ה]ן ג[ת] ז[ו] ב[נפש] ח' ג[ו], ב[נפש] ז[כְרָן] ו[נִקְבָּה] ת[י].

¹ סעיף זה נמצא רק בנוסח הארכוני. ² מילים אלו נכתבו על ידי הוסף הראשון מעיל השורה. ³ ההשלמה לפ[ר]י כל יתר כתבי-היד.

- [–; הפרק הששי, ההלכה השש עשרה (למברט, עמ' 97)]
53 ה[י]צה[ה] את העדים, והעמידן אחד אחד לבדו: עולם לבדו, ושנה לבדה, ונפש לבדה.

- (א) ה[י]צה[ה] חזה[ה] ת[י] א[ו] אחד אחד א[ו] אחד אחד ב[ה] –
(ב) –
(ג) סעיף זה חסר בנוסח הקצר. הוא חסר גם ב-א'ה, כאן הוא על-פי כתבי-יד ז'

[–; הפרק השmini (המשך; למברט, עמ' 101)]

- 54 שטים: שעלה פשוטות ה[ו] ה[ו] ל[ו] פ[ה] ז[ה].
(1) נוצר עם הי: טלה ביסן וככבר וראיה וסמות.
(2) נוצר עם ריו: שור איר ומרה ושמיעיה ושורות.
(3) נוצר עם זיין: תאומים סיון וטחול ורוחה ושורות.
(4) נוצר עם חיות: סטן תמו ותמסס [שיזה ואילומת].
(5) נוצר עם טית: אריה אב ובוילה של מין לעיטה וערבותנות.
(6) נוצר עם יוד: בתולה אלול וכוליה של שמאל ומעשה וגידומות.
(7) נוצר עם למ[דו]: מאוגנים תשרי וקרקבן תשמייש וסדרות.
(8) נוצר עם נו[ן]: עקרב מרחשון וקייבת והיליך וחירות.
(9) נוצר עם סמך: קשת וכסליו[ן] ייד[מ'ן] ורוגן ונטול כבד.
(10) נוצר עם עין: גדי סכת ויד שמאל ושחוק ונטול טחול.
(11) נוצר עם צדי: דלי שבת גול ימין הדרהו ונטול הלב.
(12) נוצר עם קו[ף]: דגים אודר ורגל שמאל וישראל ומעות.

- (א) (1) ה[י] הי (מנוקד בצרוי) אילו ז[ו] בא ו/orאייה[ה] ראה ד[ז]ת[ו] ו[סמיות] וכגריות ג[נו]
(2) נוצר[ה] ח' ד[ו] יונ[ו] ז[ו] ב, וו (מנוקד בקמץ) אילו ז[ו] אויר[ה] ראה ה[ו] ו[שמיעיה] שמיעת ד[ו]
(3) נוצר[ה] ח' ד[ו] זין[ו] זין[ב], זין אילו ז[ו] ו/orיה[ה] ו/orין[ה] ו/orותה[ה] ו/orתנות[ה] (מנוקד:
פתח-שורא-טחה-חולם) ב[ב], ו/orות[ה] ג[ת] ח' ד[ו] ו/orת[ה] ג[ת] ח' ד[ו]
(4) נוצר[ה] ח' ד[ו]
ואלימות[ה] אלימות[ה] ד[ז]ת[ו] ו/orיות[ה]
(5) נוצר[ה] ח' ד[ו] טית[ה] טית אילו ז[ו] א[ב] ח' ג[ו] וכוליה[ה] כוליא[ב]ת[ה] כוליה[ג], כוליה[ד]
של[ן] ח' ג[ת] ח' ד[ו] ו/orכנתנות[ה] ו/orכנתנות[ה] ב[ג], רעבות[ה] ד[ו], ו/orכנת[ה] ה[ת] ז[ו]
(6) נוצר[ה] ח' ד[ו] יוד אילו ז[ו] וכוליה[ה] כוליא[ב]ת[ה] כוליה[ג], כוליה[ד] של[ן]
ח' ג[ת] ח' ד[ו] מושה[ג], מושה[ג], תשמש[ז] ז[ו] ו/orדמתה[ז] ו/orדמתה[ז]
(7) נוצר[ה] ח' ד[ו] למ[דו] למ[דו] אילו ז[ו] ו/orקרב[ן] ו/orקרב[ן] ג[ת] תשמש[ז] מעשה[ז] ו/orוות[ה]
ו/orוות[ה] ג[ת] ז[ו] ו/orוות[ה] ד[ו], ו/orוות[ה] ז[ו]
(8) נוצר[ה] ח' ד[ו] נון[ו] אילו ז[ו] מרחשות[ו] מרחשות[ו] ג[ת] ז[ו] והילוך[ה] הליך ד[ת] ז[ו]
היריגות[ה] היריגות[ה] ד[ת] ז[ו]

(9) נוצרה ח' דן סמך סמך איילו ז' קשף קשת עם ג' וכטליון כסלו ז' וביטול כדין
ונטול כבד גזה², וביטול כבד ב', ורוחמים ד'

(10) נוצרה ח' דן עין אילו ז', ע' ק' דן ושוחוק ח' ג' וביטול טהורן ונטול טהול ה'
ונטול הטהורת², כליה ד'

(11) נוצרה ח' דן צדי צדי איילו ז' והירהורן הרהור הות², משבה ד' וביטול הלב[
ונטול הלב ה², ביטול הלב ואיננו ז', רשותה ד']

(12) נוצרה ח' דן קוף קוֹפָן קוֹפָן איילו ז' וישראל ושינה דהות², ושוחק ב' ומעות[
ב. וגערת ה², וקייצה ד', מת והלך לו ז']

² חסר ב-א ; ה

- העלה מה על-פי נ.

[—; הפרק השמייני (המשן; לمبرט, עמ' 101)]

זהו ה-זחט נס עץ, וכולון אדוקין בתלי וגלגלי ולב. 55

סעיף זה רק בגוטה הארוך. לא נשתמר בית.

¹ –; הפרק השלישי, ההלכה החמישית (למברט, עמ' 64)]

56 שלש¹ אמרות, שבע כפולות שתים עשרה פשות.
אליל עשרים ושתים אורחות שבהן² ה' קוק יה יורי צבאות אלהי ישראל אל אלהים אל שדי
רם ונוא שוכן עד וקדוש שמוי³. ה' – שני שמות; יה⁴ – ארבעה שמות; צבאות – אותן
זה הוא בצעא שלו; אלהי ישראל – שר הוא מפנוי אל; אללהים חרים – שלשה נקראו חרים⁵
אללהים חרים. מים חיים, עצ חיים; אל שדי – אל קsha; שדי – שעדר כן⁶ דאי; רם –
שהוא יושב ברומו שלעוולם ורם על כל הרמים; ונשא – שהוא נושא וסובל מעלה ומטה
של כל הגושאים אין למטה ומשוען לעמלה, והוא למעליה ומשוען למטה ובונואו וסובל את כל
העולם כלו; שוכן עד – שמלוותו עד עד ואין לה הפסק; וקדוש שמנו – שהוא קדוש
ומשרתו קדשינו; לנו אומרים בכל בכל (⁷) יום קדוש קדוש קדוש⁸.

(א) אימותן אמרות דחתת [כפולות] כפולות בגדר כפרת ת' שתים עשרה] ונשנים עשרן ת' פשטוטם פשוטות הוי ז'ח צפ' ל'ן ס'ע צ'ק ת' אלילו אלו הות', אלו הן ד' חוקן יסוד בגדרתת' יה אל הנו יון י' בגד, יי' ח, יהודת', יה ח' צבאותון ח' ח, אללהיב אוורי בזאותו ב' אלהי ישראלן אלהים חיים בו אליהם ווירטם אלהי ישך' ב', יה' ב' אל שׂרין' שר' ב' היה שג' שג' אמרות' וו' ב' שפנות' ב'. שניג שמות' בגהה'ת' ב' יה' וו' יה' ים'

1. ריק בנוסח הארוך. סעיף זה אינו ב-א. עד המלה -שבהן- הטקסט הוא לפי ב. ראה גם סעיף 15.
 2. מכוא ועד סוף הסעיף על-פי ז.

3 ישעיהו ב

⁴ קמץ תחת היד והשׁ בהי. ⁵ קמץ תחת הוו. ⁶ כף קמוץ. ⁷ בכתב־היד: קדשו. ⁸ ישעיהו ג, ג.

² – הפרק השלישי, ההלכה הששית (לمبرט, עמ' 66–67)]

57 שנים ועשר למלחה ושבעה למלחה על גביהן ושלשה על גבי שבעת ומשלשת ייסד מעונו. וככל חלויין באחד, סימן לאחד ואין לו שני. מלך יחיד בעולם, שהוא אחד ושמו אגד.

(א) שנים עשר שנים ח', ראה לדבר עדים במסמך גולם שנה ונגש ² שנים עשר ז' בגדוחת ז' על אכבי ג' ומשלחתן מן השלשה תז' ייסד יסיד בגדותם ז' תלויין תלויין ועומדים כאחד התז' לו שיבן' שני לו ז'

¹ רק בנוסח הארוד.
² ראה הטעיף הבא.

פרק ו', משנה א;

58 שלשה: אבות ותולדותיהם ושבעה כבשים וצבאותיהם ושנים עשר גבולי אכלסין, וראיה לדבר – עדים נאמנים: עולם שניה ונפש. עולם^ט ספירתו בעשרה, ונשנה ספירהה בעשרה. ועשרים ושנים הפסים יש בכל אחד. בעודם שלושה – אש רוח ומים, ושבעה כוכבים, ושנים עשר מоловות. בשנה שלשה – קור וחום טהורויה, שבעת ימי בראשיה, ושנים עשר חדשים. בנפש שלשה – ראש ובطن וגיריה. שבעה שעירים, ושנים עשר מניגיון.

(א) בכשים] כוכבים גתת², כבשיך וכוכבים ה, כבושים זו [גבוליין] ח' ב' אכלוסין ב, אלכסוני גד, אלכסון חת², אלכסון זו [וראייה בגו] עדמים שנוי עדרם גן שנה וונשן] נשח גן עולם ספרתו... כלכל אחד ח' ה' עולם ספרתו בעשרה] עולם ספרתו כב' ד', עולם ספרתו בעשרה ח' ז' שנה ספרתה... כל אחד ח' בגודחות² [בעולם] ח' בגודחות², עולם ספרתו ה' שלשה ב, ושנים עשר ח' ז' רוח ומיתם מים ורוח בדרה] ושבעה שבעה בהן, שבעה שבע גן ושנים עשר] ושנים עשר שנים שעש בזוח] ממנה שלשה] שנה ספרתה בעשרה שלשה בהזח, שנה ספרתו בעשרה שלשה גת², שנה ספרתה כב' ד' ורווייה] וריה דז' ז' שבעת ימי בראשית] שבעה שבעת בזוח, שבעה שבעה ז' חמש עשר חדשין] שנים עשר שנים עשר בוגהות² [חדשים] ירחים זו [בנפש שלשה] נפש ספרתה בעשרה שלשה בזוח², נפש ספרתו בעשרה שלשה ג, גויה ה, גויה ח' שבעה שערדים] שבעה ספרתה ב' ג' ה' וגויה גודות², ושנים עשר מנגיגין] ושנים עשר שנים עשר מנגיגין בזוח²

(ק) בכשים] כבושים מנפרת², כבושים לסעץ, ככבים קן וצבאותיהם] וצבאותם אכלוסין אלכסון כס, אלכסוני למנעפרת², אלכסון ז', אלכסון ק' אכלוסין ק' רדראה] וראייה לסו] שנה ונפש] שנה עז' עולם ספרתו... ושנים עשר מנגיגין]²

¹ מילוי של סעיף זה נשמר רק בחלוקת ב- Δ .
² מכון ועד סוף השער ריק בנוסח הארוך. אולם ראה נס בחילופי־הירסאות של הנוסח הארוך.

פרק ו', משנה א-ב;

הפרק הראשון, ההלכה הרביעית (עמ' 31) + הפרק השמיני (המשך, עמ' 101) –
59 חוק עשרה שלשה ושבעה ושנים עשר פקדין בתלי וגלגול לבן. תלי בועלם מלך
ג' כסאו; גלגול בשנה מלך במדינה; לב בגופו מלך במלחמה.
(א) חוק ז', רק ג', רוח ה' עשרה) ח' דן פקדין פקידים ג', ופקודין בדוחן,
פקודי ה' בתלוigt בתלי ג' כסאו כסא זו בגופו זו מלך במלחמות' מלאלן
במלחמות' ד'

(ק) עשרה ... ושנים עשר שנים אשר ושבעה ושלשה מגנץ [+] ושנים עשר [+] מולצת לא פקידון[+] ופקידים כלפ', ופקידן ת', וגקדום עז בתליין ח' קן על כסאו ... לב בגופש כמלך[+] ח' מנו על כסאו ח' קן בגופש בגוף צו כמלך במלחהה כמלך בגוף כלומר במלחמהה ע+

¹ בנוסח הקוצר נאים כאן הדברים שהודפסו בסעיפים 25, 26. ראה שם.

¹⁰² פרק ו, משנה ב; הפרק השמיני (למברט, עמ' 102)]

60 כללו¹ של דבר: מקצת אילו נצטפרקן עם אילו ואילו עם אילו. אילו תמורה אילו ואילו תמורה אילו. אילו בגדי אילו ואילו בגדי אילו. וגם אין אילו אין אילו.² גם ³ כל חוץ זה לעומת זה ברاء אים⁴ טוב לעומת רע: רע מרע וטוב מטוב — טוב מבוחין את רע, ורע מבוחין את טוב. טובנה גנזה לטיבים.⁵

(א) **איילו** אלו דהה² נצטרפין מצטרפין ב... עם איילו³ עם אלו דהה²
ואילו עם אלו... ואילו תמורות איילו³ ח' הו ואילו עם איילו³ ואילו עם אלל ד', ומקצת
איילו מצטרפין עם איילו אירלו עם איילו ואילו עם איילו ז', ח' ת² איילו תמורות איילו³
תמורות אלו ד', איילו תמורת איילו ז', ואילו תמורת אלו ת² ואילו תמורת אללו³ ואילו
תמורת אלו ז', ח' דהה² איילו כנجد איילו³ אלו כנجد איילו גדו³ ואילו
כנجد איילו³ ואילו כנجد אלו ת², ח' דהה² ואם אין איילו אין איילו³ ואם אין אלו אין
ואם אין איילו אין אללו ז', ואם אין ז' אין לו ד' גם כל הפסן⁴ ח'
ד', גם את כל חפצ' ח' אלהיהם האלהיהם ד' טוב לצמות רע⁵ וב' ורע לעומת טוב דהה²
רע מרע יטוב מטוב⁶ טוב מטוב ורע מרע בגדהה² את רע⁵ הרע ב' את טיב⁶ את הטוב
ד', טב⁷ טוב גנו⁸ הו לשובם⁹ ב' ורע שמורה לרעים ב', ורעה גנו⁸
לרבעם¹⁰ ורעה שמורה לרעים ב'. ורע לרעים ב' ורע גנו⁸ לרעים¹¹ ב'

(ק) אלהיהם האלהים למסעפ' צקת: טוב לעותם רען ב' ורע לעותם טוב פ' רע מרע וטוב מטבו טוב מטוב ורע מרע כ...ת: טוב מבחןינו הטוב מבחן מגפצת נ' אה רען את הרע למונפץק, את הטוב עת: ורע מבחן את טוב ח' ת: ורע מבחןין ויהרעד מבחן מגפץק את טוב א' את הוב לモンפץק, את הרע רע מבחן את הטוב עז' טובה

1. מחזיתו הראשונה של השער מצוריה רק בנוסחה הארכו. הנוסח הקצר מתחילה רק במלים 'זום כל...' ו'בשורה...' ולא שומר בדרכן.

² כאן בא-ברנדהות המשפט: וכולן אדוקון בתלי נלול ולב. ראה סעיף 55.

³ מכאן גם בנוסח הקצר. מכאן עד סוף המשפט אין בי'.

⁴ ציטוט מעוניין של הפסוק בקהלת יד: וזה לעמת זה העש האלהים. וכן הוא בזנהכלסורת?.

⁵ בכל תחריביה הדרים נסת בא עוד שפט. ראה בחילופי-ינורסטות.

[פרק ו', משנה ד; הפרק השמיני (סיום; לمبرט, עמ' 102)]

61 וכיוון שאבraham אבינו והיביט וראה וחקר והבין וצרכ' וחשב
ונעללה בידך, נגלה לעיל אדון הכל והושיבו בחיקו ונשכו על ראיו קראו אורה ושמו
בנונו² וכורת לו ברית ולזרעו לעולם "והאמין כי יוחשנה לו זדקיה".³ וקראו עליו כבוד
יי'י'י' דכת' "בטרם יצאך בבלן יעדליך גו".⁴ וברת' לו ברית בחוץ עשר אצבערת גלוין,
והו הוא בשר מלחה. כורת לו ברית בחוץ עשר אצבעות ידייו, והוא לשון. קשר עשרים ושתים
אאותיות בלשונו והק' גילה לו סוד. משכן כמים. דלקן כאש, ריעשן כרוח, בירען כשבעה,
ויהיגם שננים עשר מילים.

(ק) שבא) שצאה כמנ...ת, שראה לא אכינו ע"ה לנק, ע"ה ס"ו והיביטו
ההבית כ...ספ...ת, ח' ס"ו וקרן) ז' מנתקתנו והיבין) ח' מנתקתנו וצריך וחצבן
וחזיב וצריך כלס...צריך, וצבר מנתקתנו וחשבנו ויצר וחשב ק', יוצר כלעפץק, וצריך
ס"ר, ח' מנותנו גלה גילה צק, או גלה לנו עליון אלו לו והושיבו...על ראשנו ח'
מןפקתנו והושיבו) הושיבינו ע, השיבו לנו קראו...בננו ח' צו קראו) וקרוואו
במנסעפרקתנו ואהבו מנוק ושמו בננו ח' מנפקתקת, ושםו נשמו לנו
ברחותו ונברחות תן לו בריתם בירית לו כמנתקתנו וכרכת לו...צוקה ח' ס"ו ולזרענו לו
ללווש צרו לעילום) עד עולם לע, אחורי פ, ח' מנפקתקתנו והאמין שב' והאמין לו
יריחשה לו צדקה ח' ס"ע ז' ויחסבה מזו צדקה לצדקה כלו וקרווא עליו...וגו' ז'
...ת' ז' וכרת לו תחת לו קן בתוך...רגליין בין...רגליין למאנפקתקתנו והוא
בשער מילתו והוא ברית מילה כלסעפר, והוא ברית מילה צק, והוא המילה מנותנו
ברית לו ברית בחורי...יד�ו כרת לו ברית בין...ידי לו, ובין...ידי מנקתקתנו עשר
אצבעותן אצבעות עצנו והוא לשונן והוא ברית לשון כלסעפר, והוא הלשון נ,
היא ברית לשון צק, והוא הלשון מותנו ושתיים ח' כו בלשוננו בלשוניינו ק, קלשונו
ל' וקרן והמקום כלסעפר, ח' מנותנו גילה גילה מה...ת' סודו כליה.

את סודו מנפץך, סודן ס', את יטודן תי' כמים לסעתקת', באשכמים צו' באהן ס', נהוגן ס', נהגין קן בשנים עשר בשתיים עשר ר' מזלותה ח' לרן

- 1 סעיף זה לא נשמר ב'-ה.
- 2 בכתר-היר : בת (נורין ו/or צורפו לטיהת).
- 3 בראשית טו, ז. 4 משפט זה אינו בנוסח הקצר. ראה חילופי-גירסאות.
- 5 ירמיהו א, ה.
- 6 מכאן ועד סוף הטשיר איןנו ב'-ג.
- 7 קרא : והקדוש (הקדוש ברוך הוא).

–; הפרק השביעי (למברט, עמ' 100)]

62 (1) אוירין רוחה וגוויה. ארץ קור ובטן. שמיים חום ורראש – זה אמלט.
 (2) שבתי שבת ופה. גדק אחד בשבת וצין מיין. מאדים שניר בשבת ועין שמאל. חמה
 שלישית בשבת ואופי ימין. נוגה רביעי בשבת ואופי שמאל. כוכב חממה חמישית בשבת ואופי
 חמין. לבנה שישי בשבת ואוון שמאל – זה בגד לפלג'ן.²

(3) טלה ביטין כבד. שור אירר מרה. תאוימים סיון שחול. סרטן תמוו המס. אריה אב בחוליה אלול כוליה שמאלית. מאוזנים תשרי קרקבן. עקרב מרחשווון קיבבה. נזקפתת כסילו יד ימין. גדי בטח יד שמאל. דלי שבט ריל ימין. דגים אדר רgel שמאל – זה נזקפתת לנטען.

(א) אוריון ח, אדר ד ורוויה רוגה גדרת², ורוויה ה, ורוויה כו, גוגויה בה, גוגויה גדרות² קורן קורן חום ג, קרת² שמיים חם וגיגיינה וגייריה כ.

(2) שבת[י] שבתאי גות[י], שבת[י] אחד בשבת[י] א' ד[י] שני זחירת[י] רבעי[י]

בכיביו ג) כוכב חמוץ חמה גה, כוכב רת² ואוֹן³ ואן דזהות² [שישי] שיגורת², דהו² והוֹן² והוֹן² כפרת² ג) ואלה שנימען עשר מולות ת² (3) ניסן ג) בניסן ג) המסתן מסיס בז, משוש ס) כוֹלִיה ימגנַט כוֹלִיה ימִין ב, כוֹלִיה מנגנת², כוֹלִיה ימגנַט ר, כוֹלִיה ימִין ג, כוֹלִיה ימִין כ, כוֹלִיה ימִין ד, וכוֹלִיה שלימים² בתולה² החואמים ה) כוֹלִיה שמאלית² כוֹלִיה שמאל², כוֹלִיה שמאלית², כוֹלִיה שמאלית ר, כוֹלִיה שמאל כ, כוֹלִיה שמאל ד, וכוֹלִיה שלשמאל² ז) מאונינים ... קרכובן² בתולה² חשרי מאונינים קרכובן ה) קרכובן ג) קרכובן גן² עקרובן גן² מרחשון² מרחשון² אקלקבר² גן² מרחשון² מרחשון² בזוכרת² קשת² כסילו² כסילו² קשת² גן² טבת² בטבת²

¹ מכאן ועד סוף הספר רק בנוסח הארוך וכתבי-יד קר של הנוסח הקצר. חילופי-נירסאות של בר הוכללו מכאן ואילך באלו של הנוסח הארוך.

3. השמתת המלה 'שבשת' בכתבי-יד דחוורת גם ביתר המקרים בסעיף זה.

(1) שלשה אוביים, אילו הן: לשון וכבד ומרה.

(2) שלשה אוחבים: עינים ואוזנים ולב.

(3) שלשה מחיים: שני חוטאים וכבד של שמאל.

(4) שלשה מהיותם: שני נקדים התהווים והפה.

(5) שלשה ² שח בירושתו: ידים וגידוק ושמורה רעה.

(6) שלשה שאן בירושתו: עיריו ואוצריו וחוטמי.

(7) שלשה ³ שניות לאוון והן רעות: קלהה וגידוק ושמורה רעה.

(8) שלשה שניות לאוון טבות: ברכה וקילוס ושמורה טובה.

(9) שלשה ראיית רעות: עין גאה ועין רעה עין מגנבת.

(10) שלוש ראיות טבות: ברושה ועין טובה ועין נאמנה.

(11) שלוש ⁴ לשון רעות: הדובר בפני ריעו רע והמלישין והמודבר אחד בפה ואחדقلب(12) שלוש ⁵ לשון טבות: שתיקה ושמירת לשון ומדבר אמרת.(א) (1) שלשה אוביים ג' אוביים וג' אוחבים ד', שלשה שנאי ר' אילו הן ח' דה, הם אילו גת ² לשון בנהו וככדי והכבד בגהכרו, ומרה והמרה בגהכרו

(2) שלשה אוחבים ד' ראה לעיל "שלשה אוביים". אוחבים ג': הם אילו הן ג', הם ת' עינים ואוזנים ולב' הכל האזנים והעינים כר', עינים אונס אונס ולב ד'

(3) שלשה מהיים ד' ג': הם ת' שני חוטאים ² שנים חוטם ת' ², שני נחרים כר' וכבד של שמאלן וטחול דת' ², ח' ג'.(4) מימותם מימותם ג', מימותם ת' נקבים התהווים נקבים תהווים ת' ², ח' ג', נקב מטה ד' וטהה' ופה גדרת' ², והאף ר'

(5) שהן הן ב', שהן ה' ח' ד' בירושתו] בראשון ר', נ': אילו הן ב', של אדם ד' ידים ורגלים הדים והרגלים בנה, הרגלים והידיים כר' והפה ג', ושפטיבי (הקריה בספק) ד'

(6) שאן בירושתו הן שאן בירושתו ב', אינם בירושתו גדרת' ², שאן בירושתו ר', אין כן עניינו בגהכרו, עינים ד' ואוניין בגהכרת' ², אונים ד' וחוטמי וחוטמו בכרת' ², וחוטמי ג', ונחרים ד'

(7) שניות שניות הcars' לאוון והן רעות לאוון רעות בה, רעות ג', רעות לאוון כר' וגידוק ושמורה טובה ושמורה שעינה ושמעה כו'

(8) שניות שניות בגדהכרת' ² לאוון טבות טבות לאוון גדרת' ², טובי לאוון ה' וקילוס ושמורה טובה ושמורה בעינה ושמעה טובה(9) ראיות ראיות בגדהכרת' ² עין לעין ד' כר' נאפת בה, נאף ג', ביאף ד', נאפה כר' ועין רעה גנבה ד' ועין מגנבת עין מררת גת' ², רעה ד'(10) ראיות ראיות בגדהכרת' ² טבות לעין ד', יות לעין כר', יותה ה' בושה בושת גת' ², בושר ד' ועין טובה אמונה ד' ועין נאמנה ועין נאמנת פניהם ת' ², וטובה. ג' ריחות רעות לאף: נבאש קשה ושם המות. ג' ריחות טבות לאף: מזון וחורי' ושם המות ד'(1) שלוש...בפני ח' ת' ² שלוש' ח' ת' ² שלשה בגהכרו לשון רעות] רעות לשון גהכרו

הדור בפני ריעו רע] הדובר לפני ריע וריב ב', הדובר בפני הclr, וכילות ד' והמלישין ומילשנות ד' והמודבר אחד בפה ואחדقلب [המודבר אחד בפה ואחדقلب ב',

(12) שלשה ג' כר' לשון טובות] טבות ללשון ד' כר' ושמירת לשון ושמירה ד' ומודבר אמרת' ודבר אמרת' ד', ומדבר אמרת' ג', למדבר ג'

¹ סעיף זה חסר בכתב יד. שם לב לזראות המיויחדות של clr (ראה הערכה ¹ לסעיף הקודם).² שורה זו חסра ב-². ³ שורה זו חסра ב-². ⁴ ב-² התחלפו בו שתי השורות האחרונות. ⁵ שורה זו חסра ב-².

חתימת הספר.

64 אבגודה המגעפק:

הדין ספר אותיות דבריהם אבינו דמקורי הלכות יצירה. כל ציפוי בית ליט שיעור להוכמתיה.

הדין חסלה. הדין ג', נשלים ד', נשלים הדין ה', שלם סי' הדין עז' ספר אותיות דבריהם אבינו ¹ ספר יצירה אותיות דבריהם אבינו ג', ספר דמקורי אותיות דבריהם אבינו ה', ספר יצירה לדבריהם אבינו ע"ה מג', ספר יצירה לאברהם אבינו פ', ספר יצירה לאברהם ע"ה קן הלכות יצירה] ספר יצירה נג', ח' פ' כל ציפוי ביתו וכל ציפוי ג', וכל ציפוי ביתו כל דינפי בית מ', כל דינפי בית ג', כל דינפי בית נג', כל דינפי תחיה קן לית שערו] לית שיעור ג' מנע, אין שיעור ק', ח' ה' להוכמתיה] להכמתיה דנפק, להכמתיה מ'; נ' נשלם ברחמי שמי דסינון חזק מ', נשלם ברחמי שמי ג', תם של פ', נשלים ז' ספר יצירה

ז' קן

clr: זה ספר שלאברהם אבינו ע"ה הנקרא ספר יצירה כל המעיין בו אין שיעור להוכמתו. וכל המתעסק בו ולומד בו (ולמדו בו) ח' ר') ויודע סודותיו יתגלו לו סודות העולם העליון ועולם התהווים ומובטה לו שהוא בן הצלום הכא. ס' נשלם ספר יצירה ונסלם שבת ותחלת להלן וורא.

צ' סליק סי' יצירה ונסלם שבת ותחלת להורא עולם. ת' ¹: סליק ספר יצירה. ת' ²: ותכל מלאכת (קרא: מלאכת) גמרת ספר יצירה שבת והודאה ליוצר ארוה.